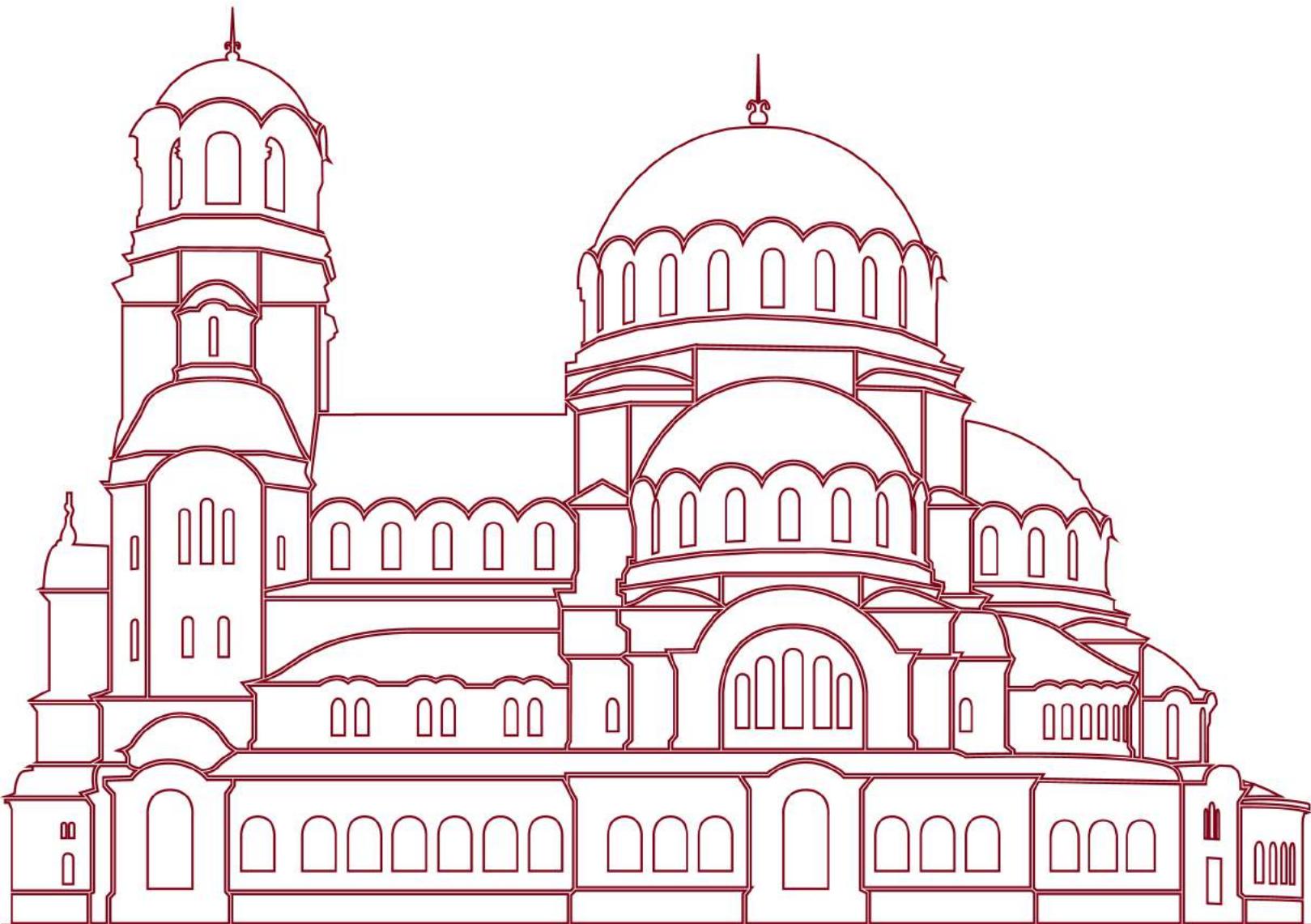

*Кампания на РшС България
в подкрепа на
българските студенти*

Съдържание:

- 1. За кампанията „Твоите 25 причини да избереш България“**
- 2. Запомнящи се цитати от есетата на тема „Моите 25 причини да избера България“**
- 3. Партьори на кампанията**

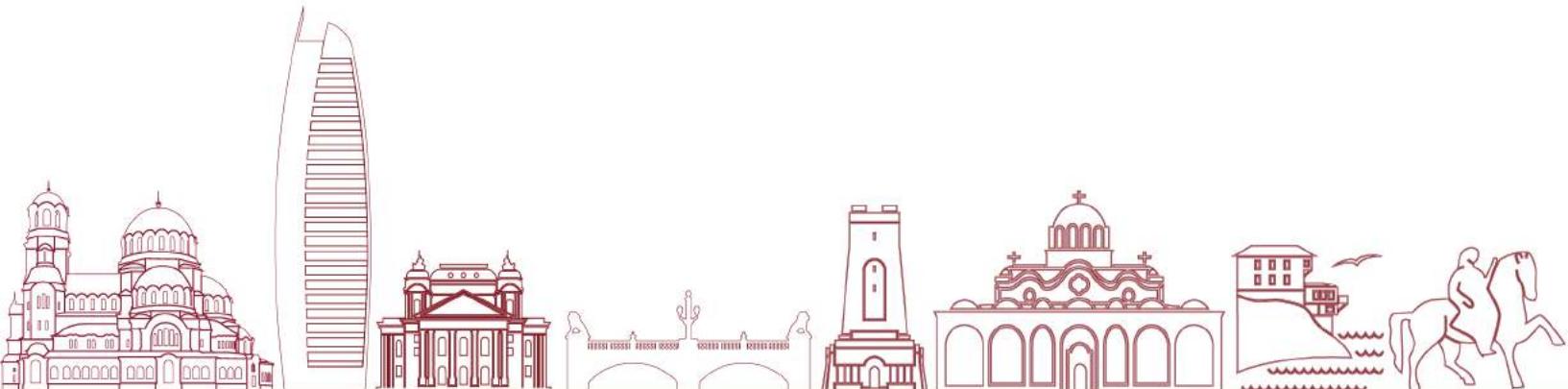

За кампанията „Твоите 25 причини да избереш България“ на PwC България

„Твоите 25 причини да избереш България“ е кампания в подкрепа на българските студенти и успешната им реализация у нас. Конкурсът се организира от PwC България по повод 25 г. дейност у нас и стартира в края на 2017 г. Идеята на инициативата беше да отличи амбициозни български студенти и да ги мотивира да се развиват успешно в родната си страна. Проектът се осъществи под патронажа на Президента на Република България Румен Радев и с подкрепата на Министерството на образованието и науката.

В конкурса „Твоите 25 причини да избереш България“ участваха близо **1300 български студенти**, които заявиха желанието си да останат у нас. Кандидатите изпращаха **есета на тема „Моите 25 причини да избера България“**, изразявайки личната си мотивация за успешно развитие тук. В инициативата се включиха българи на възраст от 18 до 24 г., обучаващи се в страната или чужбина и представители на **127 университета – 79 чуждестранни и 48 български**. Проектът привлече интереса на български студенти от **15 държави** – Австрия, Белгия, България, Великобритания, Германия, Гърция, Дания, Испания, Италия, Русия, САЩ, Турция, Франция, Холандия, Швеция.

Всички кандидатури бяха оценени от експертно жури. За победители бяха отличени **25 български студенти**, които спечелиха по 6000 лв. стипендия, стаж в престижна компания и менторство. Победителите бяха обявени на официално събитие, провело се под надслов **„Как да изградим доверие в бъдещите бизнес лидери“**. По време на церемонията бяха представени и резултатите от **проучването на PwC сред представителите на бизнеса у нас**, част от 21-то ежегодно глобално проучване на PwC.

Кампанията „Твоите 25 причини да избереш България“ се проведе в партньорство с **27 престижни български и международни компании** - Банка ДСК, Българо-американска кредитна банка (БАКБ), Глориент инвестмънт БГ, Евромаркет Груп АД, КЦМ 2000, Кауфланд България, Лидл България, МЕТРО Кеш енд Кери България, Обединена българска банка (ОББ), Престиж 96, Софарма Трейдинг, Технополис, УниКредит Булбанк, Фондация „Заедно в час“, AG Capital, Bulpros, Credissimo, Endeavor Bulgaria, Hewlett Packard Enterprise (HPE), Mr. Bricolage, OMV, PostScriptum Ventures, Siemens, Societe Generale Експресбанк, TBI Bank, Telerik Academy и VM Finance Group.

Медийните партньори на кампанията бяха някои от най-популярните български медии, сред които: Нова телевизия, Българска национална телевизия (БНТ), в. Капитал, в. Банкеръ, сп. Икономика, сп. Мениджър, B2B Magazine, Kari-eri.bg, Lifestyle.bg, Money.bg, NetInfo, Clubz.bg, Economic.bg.

Зад кампанията застанаха и много от **най-популярните звезди у нас** – певиците Михаела Филева и Преслава Пейчева, актьорите Силвия Петкова, Симона Халачева, Асен Блатечки, Дария Симеонова, бившият капитан на националния отбор по волейбол Владо Николов, ТВ водещите Ива Дойчинова, Ники Кънчев, Мира Добрева, Георги Любенов, Спас Късев, Надя Обретенова, Радина Червенова и др. Всички те споделиха своите причини да останат в България и мотивираха талантливи български студенти да изберат България за бъдещото си успешно развитие.

Зашто всички имаме поне 25 причини да изберем България!

Повече информация за кампанията може да прочетете в официалния уебсайт, както и във Facebook и LinkedIn профилите на PwC България.

Запомнящи се цитати от есетата на тема „Moите 25 причини да избера България“

“ Родината често е сравнявана с майката. В моето съзнание обаче тя може да бъде възприемана и като детето. Възможно е моето дете да не се представя най-добре във всички състезания, да има деца, които се открояват повече с развитието, възпитанието и държанието си. Въпреки това аз не бих заменила своето дете за чуждо. Вярвам, че моето дете – България – има висок потенциал и просто се нуждае от присъствието на своите млади и образовани „родители“, за да се превърне във водеща сила. ”

Албена Дучева, гр. Бургас
Aarhus University, Дания,
Икономика и бизнес администрация

“ Характер и воля се създават от борбата с трудностите и неправдите. Хората с неукротим дух и несломимо желание са лидерите на бъдещия свят. Каква по-добра аrena има за този, който иска да вдъхновява, от България? ”

Александър Главусанов, гр. София
СУ „Св. Климент Охридски“,
Бизнес мениджмънт и икономика

“
Осъзнах колко много обичам България едва когато я напуснах.”

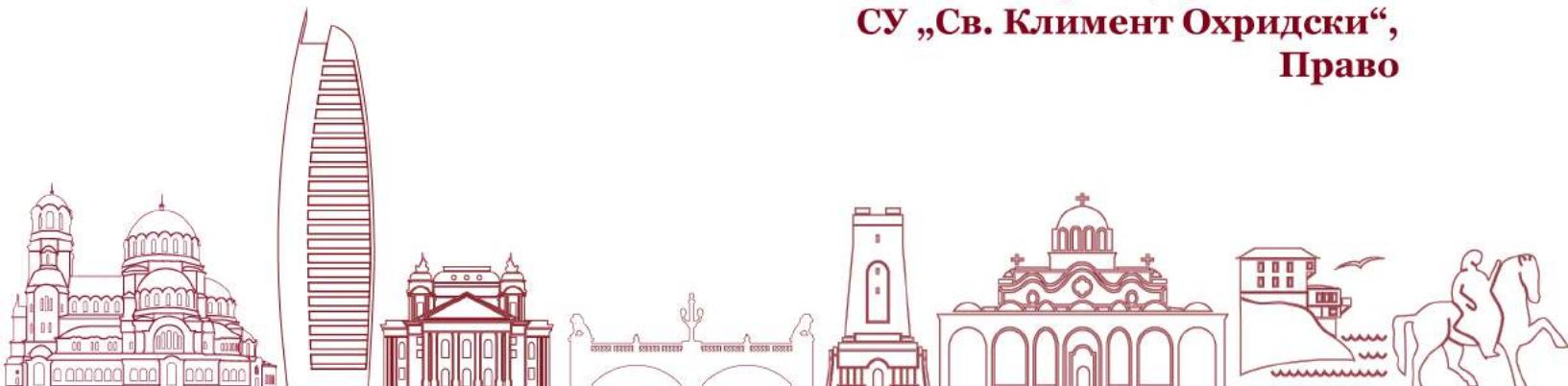
Александър Градинаров, гр. София
University College London,
Статистика,
икономика и финанси

“
Сега като се замисля България mi прилича на лехата по време на лятото – може и да е корава, но ако работиш достатъчно дълго и упорито върху нея- на есен ще ти се отплати.”

Александър Недялков, гр. София
НВУ „Васил Левски“,
Летателна експлоатация на
въздухоплавателни средства

“
Мога да дам не двадесет и пет, а цели сто причини да избера България! И те всички могат да се обобщят с едно изречение – избирам България, защото е моето минало, настояще и бъдеще!”

Ана Петрова, гр. Пловдив
СУ „Св. Климент Охридски“,
Право

“ Несъзнателно включвам детекторите ми за привличане на привърженици към моята кауза, а именно да реализирам себе си, в собствената си родина, и осъзнавам колко необикновени и стойностни Човеци ме заобикалят, подарявайки ми огромно чувство на задоволство, че имам истински примери, напоили в себе си духа на промяната. ”

**Анжела Вълкова, гр. Чепеларе,
СУ „Св. Климент Охридски“,
Предучилищна и начална
училищна педагогика**

“ Избирам България, защото искам за бъдещите поколения, за следващите млади хора, да бъде все по-лесно да изберат България. Избирам България и по този начин давам пример на всички онези, които не знаят дали биха останали. Избирам да успея в България, за да покажа, че и в България може да се успее. ”

**Аника Шиникова, гр. Благоевград,
Американски университет в България**

“ Аз обичам България, а също и българския народ. Причините, които изброих, пораждат тази обич, а и много повече. Когато човек притежава всичко, от което се нуждае, той не поглежда встани. Защото когато сърцето е пълно, очите не търсят! ”

**Анита Ненчева, гр. Панагюрище,
ПУ „Паисий Хиландарски“, Право**

“Обичта мотивира и моя избор да остана в България, и този избор е осъзнат, а не липса на възможности, потенциал, желание или амбиция за нещо повече. Жivotът в България е за силните, защото тук е много по-трудно и са необходими много повече качества, ако искаш да се раз развива и да постигнеш мечтите си. Аз обичам предизвикателствата, обичам да ги преодолявам и да помагам на другите по пътя нагоре.”

**Анабел Николова,
Аграрен университет – Пловдив,
Растителна защита**

“Има толкова държави по света, които нямат и половината от моите 25 причини да бъдат избрани и въпреки това, хората избират да останат в тях, а ние имаме буквально един Рай пред себе си и да го оставим е по-скоро предателство, отколкото желание за развитие, успех или въпрос на личен избор.”

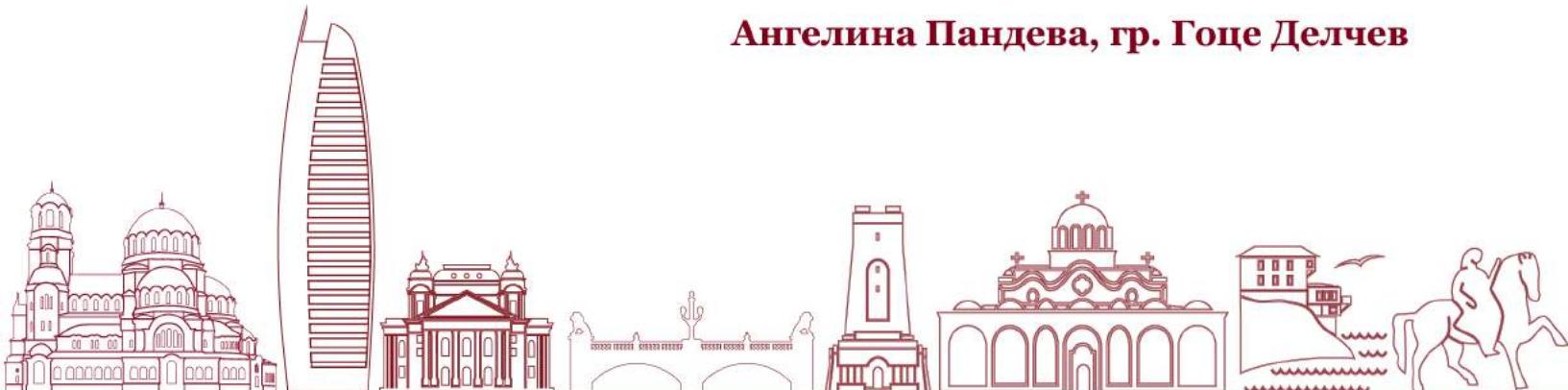

**Ангел Гурмев, гр. София,
УАСГ, Урбанизъм**

“България е незаменима част от всички нас. Напуснем ли я ще изгубим част от себе си. Тя е нашата първа любов, която не угасва.”

Ангелина Пандева, гр. Гоце Делчев

“ Всеки успял българин, всяко благородно дело, на което ставам свидетел, всеки приятел, който вярва в мен и в успеха ми, всяка усмивка и вълнуващ разговор, всяка българска заслуга пред света се превръщат в причина за мен да остана. ”

**Анна-Мария Атанасова, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“, Право**

“ С раждането си ние не избираме родината си. Но сами решаваме дали да се влюбим в нея. Дали да живеем и останеем тук. България, според мен, търпи своята втора епоха на Възраждане: млади българи, мъже и жени, отиват студенти в чужбина, за да придобият знания, и се връщат обратно, за да ги приложат в страната ни. Процесът е бавен, но се случва. Оставам, защото не се предавам лесно. Трудностите ни правят по-силни, карат ни да израстваме, възпитават ни, учат ни как да се справяме. Ако тук е трудно – аз оставам! Аз искам да израсна! Искам да знам повече, да науча повече, за да мога да бъда полезна на себе си и на околните, за да мога да допринасям с добро, да се чувствам полезна и животът наистина да има смисъл. Нямах възможност да избера къде да се родя. Но решението ми да остана тук е категорично. Бъдещето ми в България не е обвързано с несигурност, не е неудобна тема на разговор. То е в моите ръце и зависи от мен. Очаквам да ми коства усилия, време, безсънни нощи и дори сълзи, но съм готова да работя усилено и да вложа част от себе си. Ще открия пътя към успеха, защото вярвам, че той съществува тук. Първата стъпка е отдавна направена – оставам. ”

**Бетина Бенова, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“,
Стопанско управление с английски език**

“ Да избереш България не е странният, а естественият избор, не е наивно и непрактично, а възможно най-рационалното решение. И в никакъв случай не е мохиканство - не и докато ежедневието те цапардосва по носа с безброй примери на успех, стига да имаш очи, за да ги видиш. През розови очила? Не, просто с помощта на една здравословна ваксина оптимизъм срещу „оная болест“ на вечното мърморене, парализираща всякакво желание за развитие. Тогава като всеки с младежки дух ще обожаваш да обикаляш света, но и ще си останеш домошар. Защото след поредния трип в чужбина или пък просто след края на работното време най-сладко ще ти е да се разходиш из бохемския квартал на родния ти град, пиещи си бирата със старите и новите ти приятели, слушайки опиянени чужденци да се прехласват пред родината ти. ”

**Благовест Илчевски, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“, Право**

“ Родината не се избира – тя е като подаръка – истински подарък е не това, което можеш да получиш, той може само да се случи. ”

**Богдана Богданова, гр. София,
Нов български университет,
Археологически изследвания**

България е като разбъркан пъзел, който ни предстои да наредим, без да виждаме образец за картината. Не можем да копираме чужд модел, защото парчетата ни не са същите. Имаме си уникални, наши парчета, без аналог. Причината да остана в България е да наредя този пъзел. Защото не ме плаши предизвикателството, нито загадката, която представлява бъдещето. Някои може да твърдят, че хората, избрали България, сме безнадеждни оптимисти и романтици. Може би са прави... Но ние сме приели предизвикателството да оправдаем големите си надежди. В крайна сметка, именно надеждата е нашата най-важна причина да останем тук.

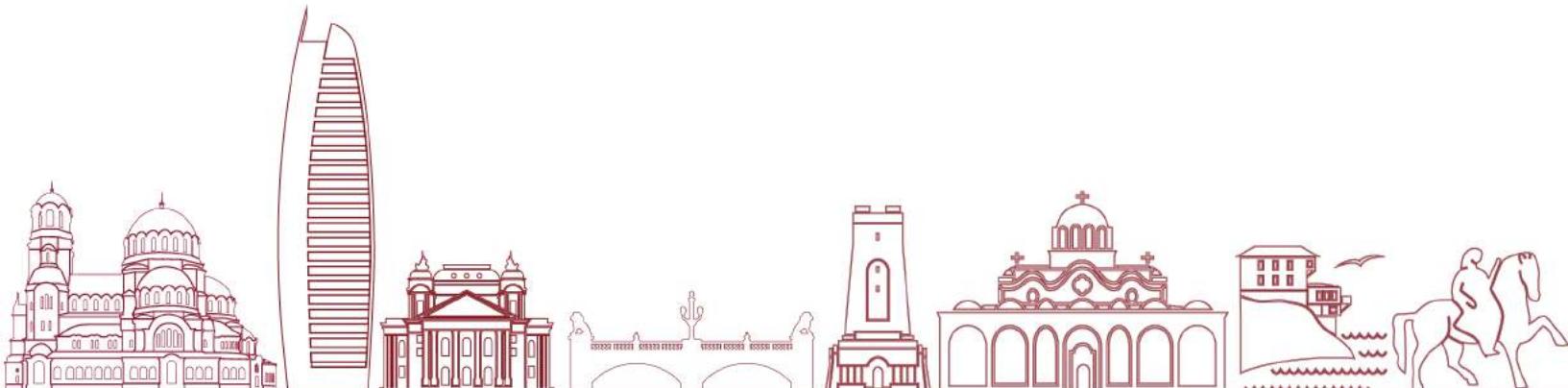

**Божидара Пачилова, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“,
Софтуерно инженерство**

Първата асоциация след изричането на думата България в главата ми е гордост. За мен е чест, гордост и привилегия, че мога да се нарека българин и да говоря на този красив и уникален език.

**Борис Мирчев, гр. София,
УНСС, Международни икономически отношения**

“

Тук съм. В България. Тук бях вчера. Тук съм днес. Тук ще бъда и утре! За да се боря на свой терен. Където победата ще бъде най-сладка. И то не коя да е победа, а най-ценната за мен – съдъването на мечтите, които ме будят сутрин и не mi позволяват да заспя. Същите, които ме накараха да се променя, да вярвам, да не отстъпвам, да не правя компромиси със самите тях. Но и със себе си. Те ме спасяват. Как ли? Като mi показват колко много рискувам, ако се спра. Или ако се откажа. Затова тези варианти са „кауза пердута“. Няма какво да ме накара да ги жертвам. Те са моята лична мисия. И ще я следвам, каквото и да mi коства. Точно в този момент усетих колко силно вярвам, че е така. Да ви кажа, безценно е!

А защо България? Защото България!

Трябва ли mi по-голяма сигурност? Мисля, че не. Какво mi предстои? Да покажа, че И АЗ СЪМ ТУК. Други преди мен го сториха. Значи и аз мога. Почектих вдъхновение, време е да влезе в действие.

Затова...

Вижте ме!

Чуйте ме!

Прочетете ме!

Усетете ме!

И аз съм тук!

”

**Борислав Вълов, гр. Монтана,
СУ „Св. Климент Охридски“, Журналистика**

“ Избрах България, защото България това сме ние. Да се откажа от България означава да се откажа от нас, от всичко, което сме били, което сме и което можем да бъдем. Означава да се откажа от себе си. А ако съм научил нещо, то това е, че изневериши ли на себе си, ще живееш в лъжа, че ако избягаш от себе си, ще бягаш цял живот. Аз не избягах, оставам тук и всеки нов ден е нова причина да се боря, да отстоявам, да изживея България. **”**

**Боян Каменов, Кърджали
СУ „Св. Климент Охридски“, Право**

“Всеки един от нас чрез действията си допринася за изграждането на имиджа на нашата родина. Всеки един от нас е посланик. Ние можем да бъдем част от космополитния свят и в същото време да останем в България.

Ванин Нейков, гр. Плевен,
University of Essex, Политика

“ Всички българи, дали тук, дали в чужбина все се хвалим каква прекрасна природа имаме, но пък се оплакваме от живота тук. Повечето решават да заминат в някой метрополитен, където после с носталгия да се сещат за родината. Ами, аз не мога да бъда такъв човек: да искам нещо, но да чакам да стане на готово. Аз обичам да съм от смелите, които не се оплакват, а отиват и си взимат това, което искат. И когато се потрудиш, всъщност виждаш, че тук в България не е чак толкова трудно и гадно за развитие, както всички казват. Когато човек се концентрира и се бори да си намери мястото, а не чака някой да го сложи там, нещата изглеждат лесни и приятни! ”

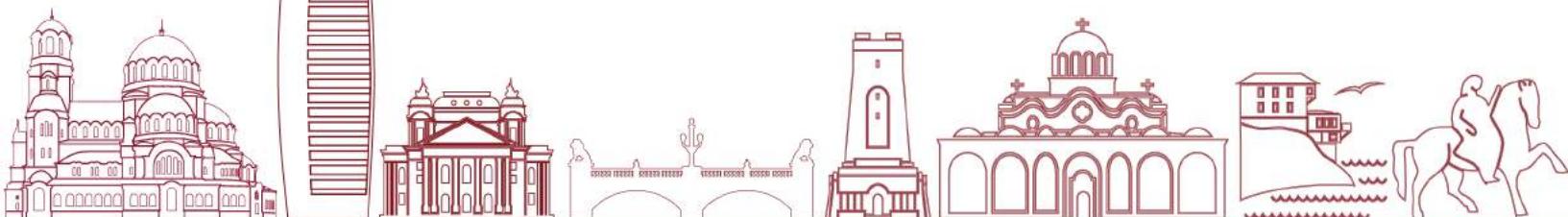
**Василена Василева, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“,
Българска филология**

“ Да останеш в България, съвсем не е труден избор. Тя е навсякъде около теб, обича те и е готова да сподели с теб уникалната си природа и всички блага. Тя те вдъхновява да бъдеш истински българин, да се гордееш с отечеството си, да пожелаеш да останеш. ”

**Ваяна Тодорова, гр. Кюстендил,
СУ „Св. Климент Охридски“, Журналистика**

“ Аз все още вярвам в чудеса и ако имам силата да събудна поне едно, искам то да е тук в България, защото смятам, че го дължа на родината си. пожелаеш да останеш. ”

**Велин Велинов, гр. Враца,
Goethe University Frankfurt,
Икономика & Право**

“Защото както всички знаем – по-хубаво от вкъщи няма. Къде ще търся шопска салата по чужбина, кога ще чуя народна песен там и кой ще mi каже „наздраве“, като си отворя бира?!”

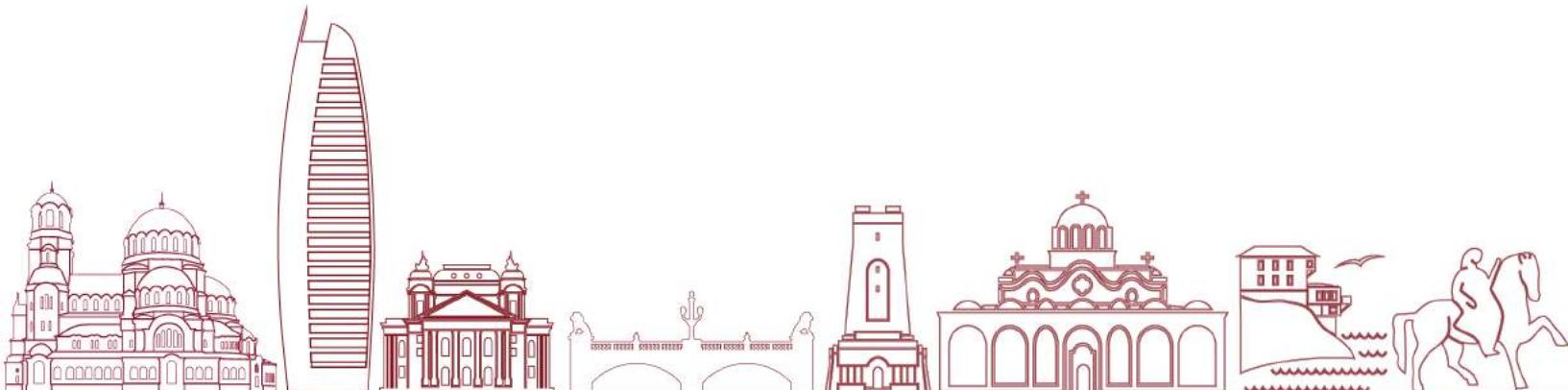

Велина Бабачева, гр. Кричим

“На въпроса „Каква искаме да стане България като „порасне“?“ ние създаваме отговора. Тя е механизъм, съществуващ, защото нещо в нея работи и кооперира. Ако си представим, че държавата, пазарът и гражданското общество са зъбните колела на механичен часовник, той спира да отмерва времето, когато те не се движат. Необходимо е да го навиваме непрекъснато, за да работи. Всички ние сме парчета от пъзел, които правят едно цяло, и да, наистина държавата – това сме ние. Не може да се отказваме винаги когато ни е трудно, напротив, това трябва да ни мотивира още повече. По-лесно е да си тръгнеш, когато нещо не ти харесва, по-трудно е да останеш и да го промениш.”

**Вероника Слишкова, гр. Кюстендил,
СУ „Св. Климент Охридски“,
Публична администрация**

“ Едно денонощие се състои от 24 часа. Всеки миг от всеки ден е възможност за амбициозния човек. Считам себе си за такъв и избирам България, защото вярвам, че упоритостта дава резултати. България е онзи на пръв поглед „ирационален“ избор, онази абстрактна картина, в която, колкото повече се вглеждаш, толкова повече откриваши. Била съм в 25 държави, но нито уредеността на Швеция, нито архитектурата на Австрия, нито плажовете на Френската ривиера или блясъкът на Монако успяха да ме „докоснат“ така, както България е „вкоренена“ във всяка клетка от тялото ми, в самото ми същество, до такава степен, че понякога границите между това, което съм аз, и това, което е тя, се размиват. ”

**Весела Миткова, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“,
Международни отношения**

“ Искам да остана не защото нямам избор, а защото това е моят избор. ”

**Виктория Ангелова, с. Григорево,
СУ „Св. Климент Охридски“, Право**

“ Оставам, защото ми е добре, не защото нямам избор, но въсъщност това също е избор и то доста сериозен. Тук винаги ме води моето чувство за принадлежност. ”

**Виктория Бъмбин, Раковски,
ПУ „Паисий Хилендарски“,
Предучилищна и начална училищна педагогика**

“ Вярвам, че от мен зависи и именно аз съм човекът. Знам, че България има нужда от мен и ще изпълня дълга си. **”**

**Виктория Костова, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“, Журналистика**

“ И все пак най-ценното от всичко е собственият дом, защото забързаното ежедневие приключва именно там - на топло и уютно вкъщи. **”**

**Виктория Петрова, гр. София,
УНСС, Бизнес икономика**

“ Победата да постигнеш целите си в България, да докажеш на всички, които не вярват и не дават шанс на родината, че тук има възможност и тук може. **”**

**Виктория Янкова, гр. Велико Търново,
СУ „Св. Климент Охридски“,
Педагогика на обучението
по биология и английски език**

“ Благодарна съм, че съм родена и израснала тук. Както казва Ран Босилек: „... кът свиден и мил! И за царските палати не бих те сменил!...“. Знам, че навсякъде по Земята би имало какво да ни удиви, но моето щастие е тук и затова – Аз избирам България! ”

**Вяра Алексиева, гр. София,
Национална музикална академия,
Виолончело**

“ Аз избирам да остана в България, защото не искам да ходя да търся щастието си другаде, а да го създам сама в страната си. ”

**Вяра Танева, гр. София,
Американски университет в България,
Журналистика и масова комуникация**

“ Бъдещето на България зависеше само и единствено от нас – ние сме младото амбициозно поколение, което трябва да помогне на държавата да се развива по най-добрая начин, което не бива да я предава в момент на слабост. ”

**Габриела Белниковска, гр. Русе,
Американски университет в България,
Бизнес администрация и Информационни системи**

“ Без значение дали става въпрос за човек, който е изbral да остане в България или който е изbral живота в друга държава, това усещане завинаги ще живее в сърцето на всеки българин – нищо не е в състояние да замени България, защото само тук е у дома. ”

**Галактея Ябанджиева, гр. Варна,
Икономически университет – Варна,
Маркетинг**

“ Може да изглеждам като заблуден идеалист, но смяtam, че развитието на страната ни зависи от нас. ”

**Георги Пачов, гр. София,
University of Edinburgh**

“ Аз нямам само една, две, три, десет, двадесет или двадесет и пет причини да остана в България. Моите причини са милиони. Ти си една от тях. Аз и ти ще построим света, в който искаме да живеем. Света, за който всичките ни сънародници бленуват, но към който нямам смелост да направят първата крачка. Ние ще им я дадем тая пуста смелост, защото духът на промяната не е загинал през седемдесет и трета година на деветнадесети век, а просто е чакал някой да го потърси. ”

**Георги Стайков, гр. София,
Американски университет в България,
История и цивилизации & Литература**

„Истината е, че съм благодарен на хората, с които съм имал дебати за това защо не трябва да стоя в България. Докато те ми изброяваха отрицателните неща за държавата (искам да внеса уточнение, че държава и родина са понятия, съвсем различни едно от друго), аз виждах нови алтернативи. Невинаги отрицателните неща трябва да те карат да си тръгваш, според мен. Доста хубаво е да ги знаеш, защото можеш да ги поправиш (ако не можеш сам – с повече хора).

В заключение бих желал да напиша, че според мен сега израства едно поколение, което проумява, че в България има бъдеще и че до някаква степен развитието зависи от самия човек. Много пъти съм чувал по-възрастните да казват: „Ние сме виновни, че е такова положението в България.“ Е, мога да кажа сега, че ако нещата в държавата не се подобряват още повече... вече виновни ще бъдем ние – младите.

**Даниел Серафимов, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“, Право**

„Ако все пак решим да тръгнем „по широкия свят“, България отново е тази, която ни дава сигурност. Без значение колко пъти сме я забравяли, пренебрегвали, отхвърляли – тя винаги е готова да прости, да приюти, да ни помогне да се преоткрием.“

**Дарина Христова, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“, Право**

„Аз, аз съм двадесет и шестата причина.“

**Даяна Вернезова, гр. София,
УАСГ, Архитектура и строителство**

“ Вярвам, че „патриотизъмът“ не е само разяване на българското знаме, когато календарът отчита поредния празник. Вярвам, че малката ни страна е Велика сила, която трябва да живее в сърцата ни, но и да даваме от себе си всичко, което допринася за нейното утвърждаване като такава. ”

**Дебора Минева, гр. Бургас,
УНСС, Международни отношения**

“ Нашата страна се стреми да се развива наравно с останалия свят и няма по-благородна кауза от това да останем тук при нейната прелестна природа и култура и да действаме за общия интерес. ”

**Деница Сотирова, гр. Бургас,
СУ „Св. Климент Охридски“, Право**

“ Не искам да „трябва“, а искам да „мога“ в България. ”

**Виктория Янкова, гр. Велико Търново,
СУ „Св. Климент Охридски“,
Педагогика на обучението
по биология и английски език**

“Не знам как, но явно, макар само на 19, чрез трудностите съм успяла да науча себе си да виждам любовта и в малките, и в трудните, и в лошите, и в невъзможните неща и да я превърщам в нещо голямо, значимо - любов към изкуството.”

**Диляна Вълева, гр. София,
Национална художествена академия, Графика**

”Аз избирам да съм тук, защото България е в мен и аз съм в нея.**”**

**Диляна Куртева, гр. Варна,
Икономически университет Варна,
Маркетинг и бранд мениджмънт**

“Всичко зависи от нас, от мен, от всеки! Държавата започва от мен! Аз мога да променя нещата!”

**Димитро Труфкин, с. Кубай, Украина
Югозападен университет „Неофит Рилски“,
Изпълнителско изкуство**

“ Свободата: Тук, на пейките пред Народния театър, в теснолинейката до Добринище или на къмпинг на брега на Черно море, я чакаше нейната свобода. Свободата да открива нови места, да създава спомени, да научава. Не всички осъзнават колко широки са границите на възможностите, защото сами ги затварят в себе си. Смелостта да излезе от кутията наспокойствието в света на риска за нея беше изборът да се чувства свободна. ”

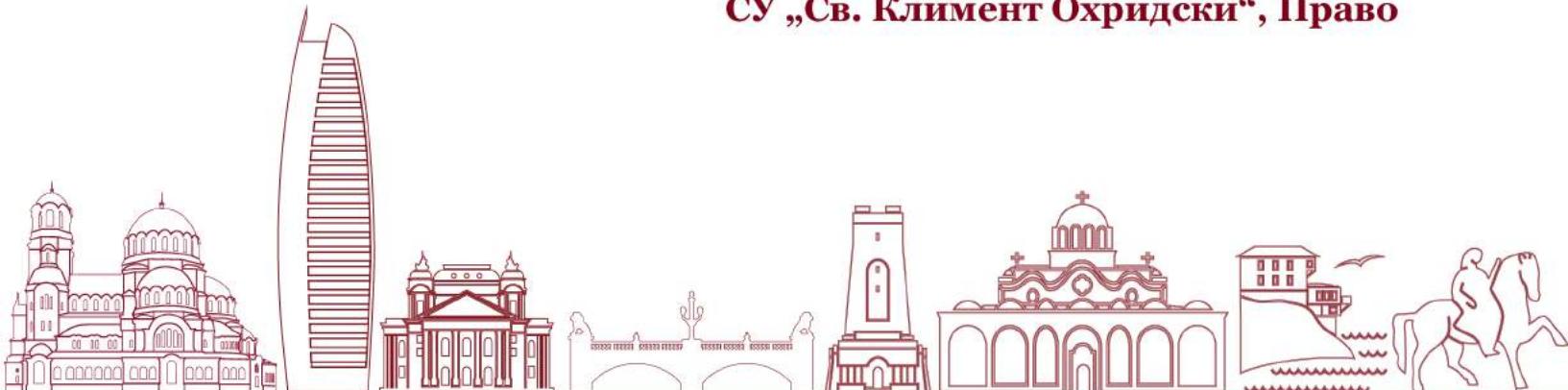

**Доброслава Мишева, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“,
Връзки с обществеността**

“ Иронично или не, започвам това есе в Лисабон. Приблизително 25 часа ме делят от България. Аз съм в страна, в която часовниковите стрелки сякаш отброяват на обратно, никой никога не бърза и Алиса би била съвсем щастливо „закъсняваща“ сред чудеса. Предизвикателство е да дописваш по една причина на час. Още една причина да преборя напиращото *saudade*, с което всеки Еразмус се сблъсква на изпроводяк и да се прибера вкъщи. Защото това есе е за България. И след 25 часа ще си прехвърлям наум всичко изредено, теглейки куфар по терминал 2 в посока прибиращи оставащи. ”

**Домна Манчева, гр. Петрич,
СУ „Св. Климент Охридски“, Право**

“ Въпреки всичко, аз искам да живея в тази „земя като една човешка план“, защото вярвам, че доброто тук е малко повече от злобата и омразата, която блика от нас – хората, ако ние сме малко по-добри един към друг, ще живеем в една малко по-добра България. Аз искам да остана тук, за да сътворя нова история, по-истинска от измислящата се и по-добра от забравящата се. Искам да остана тук, защото в тази шепа България е любовта ми, жената дарила ми живот и домът ми! ”

**Евелина Дремсизова, с. Принек,
ПУ „Паисий Хиландарски“,
Информационни технологии**

“ И нямам нужда от 25 причини, заради които да избера България.
Аз просто нямам една причина да избирам нещо друго. ”

**Елизабет Колаклиева, гр. София,
УНСС, Международна икономика и политика**

“ С времето търсенето ми достигна своя край - бях намерила своите скъпоценни Причини, наредени като броеница от разноцветни мъниста, кое от кое по-красиво; но с всеки следващ ден като птичка на рамото ми кацаха нови и нови, докато не си дадох сметка колко богата е страната ни. Не на дивна природа, не на ресурси, на история и култура (никой не трябва да се усъмнява нито за миг в изобилието им), а на истински хора. ”

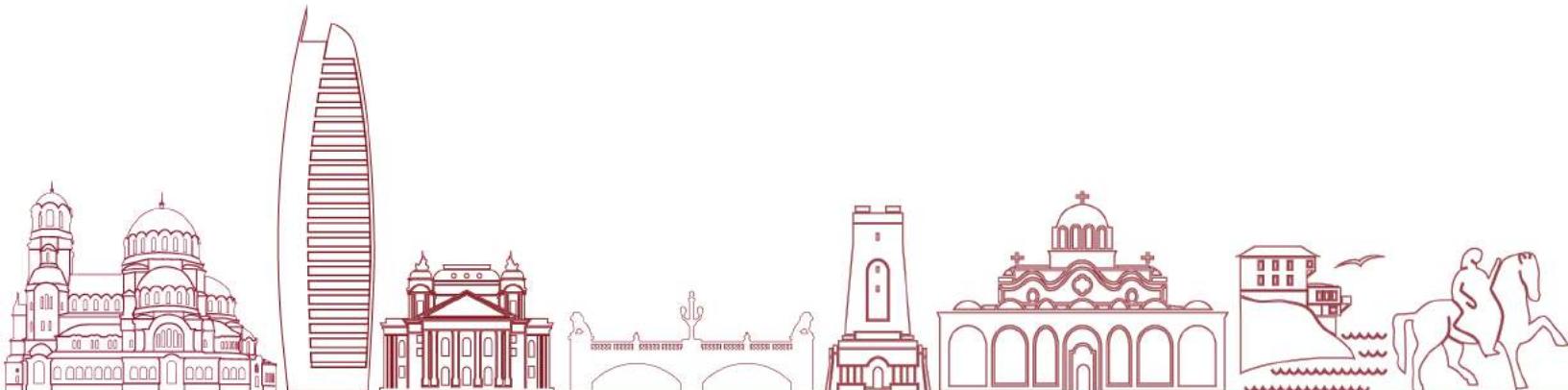
**Елица Димитрова, гр. Ямбол,
СУ „Св. Климент Охридски“, Право**

“ Да се любувам на изгрева по бреговете на Япония, да мечтая и фантазирам устремила поглед към звездното небе над Санкт Петербург, да се наслаждавам на легендите и да опознавам традициите в Прага, да усещам как вятърът гъделичка лицето ми и танцува покрай ушите ми в Чикаго, да се разхождам из улиците на Сан Франциско, да преоткривам парковете на Париж, да танцува и да се забавлявам в Рио де Жанейро, да се смея с приятели в Сидни, да украсявам свободното си време със своите хобита в Китай, да чета и пътувам в света на знанието в Лондон, да опитвам жадно, намръщена или с усмивка храната в Делхи, да спортувам в Лисабон...Можех да вкусвам въздуха, да изживявам своите 1 440 минути на всяко едно денонощие, в някой град от една от дадените ми от съдбата 24 часа тук, в България. В тази темпорална граница се вплетени всички онези 24 причини, това са онези 1440 минути в родната земя, сънувани сред дантелата на тъмнината или сред слънчевите лъчи, да избера България за мястото, където да мечтая, да се развива и да градя стъпка по стъпка своето бъдеще.”

**Елка Петрова, гр. Сливен,
ПУ „Паисий Хиландарски“, Славистика**

“ Защото вярвам в България. Дали е сляпа любов или детска наивност, не знам, но вярвам. Вярвам, че нещата ще се оправят, че може би справедливостта ще възтържествува, че хората ще бъдат наистина щастливи, че все повече млади ще остават, дори че и още хора ще се върнат. Защото знам, че България има какво да предложи на народа си. Аз вярвам в българите, че все повече ще се надигнат срещу лошото, защото един буден народ се мами много по-трудно. В ерата на технологиите, когато всички сме свързани помежду си, една идея много бързо се превръща в действие. А и взе пак доза оптимизъм е много по-здравословна от абсолютен пессимизъм.”

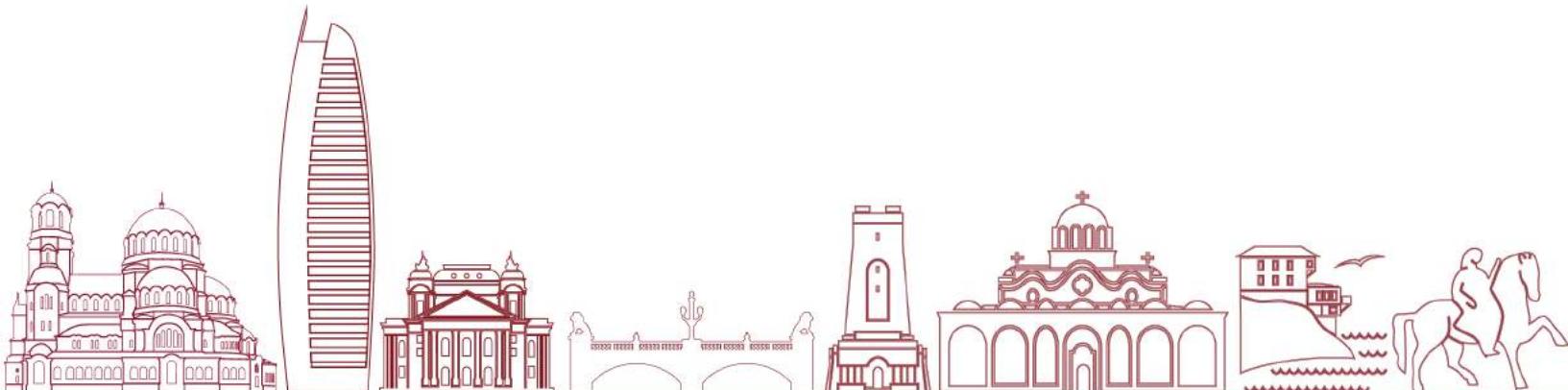

**Емануела Малева, гр. Бургас,
Висше строително училище „Любен Каравелов“,
Архитектура**

“ Причините, поради които мога да остана в България, са многобройни. Такава може да е дори само общата към Родина или това, че я чувстваме наша. Нека се опитаме да потърсим начини, да реализираме идеи, които да провокират интереса към България..”

**Жана Колева,
Тракийски университет,
Педагогически факултет,
Предучилищна и начална училищна педагогика**

“ Не само вкъщи, а навсякъде в България се чувствам у дома, а сред българи се чувствам като част от семейство. ”

**Жорж Йорданов, гр. Благоевград,
Американски университет в България, Икономика**

“ Защото истински смелите винаги избират по-трудните пътища. Приключението е по-голямо, а удоволствието от изпълняването му е неповторимо. Трудни моменти има, но те само поучават и те правят още по-силен. ”

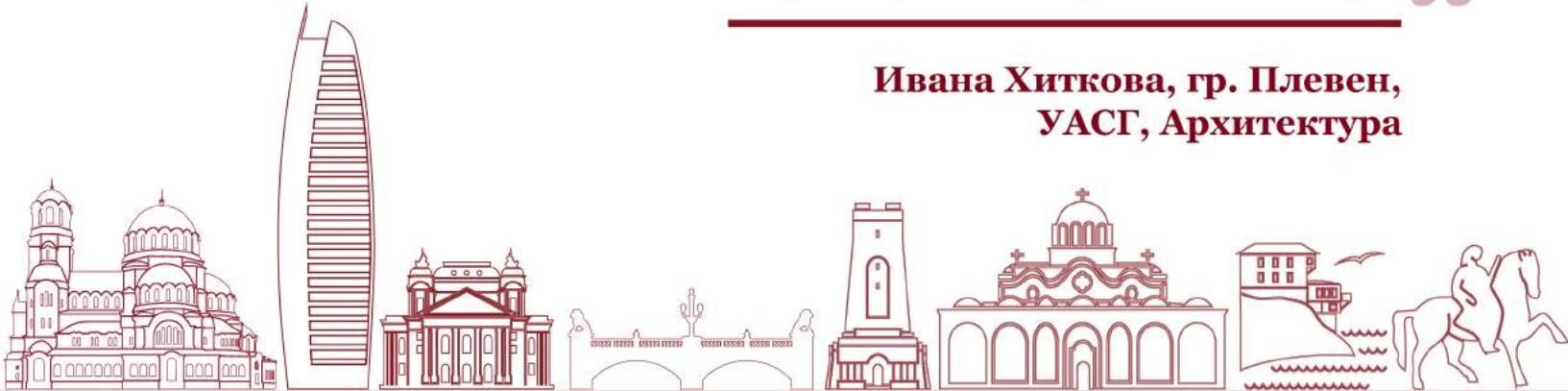

**Ива Ранковска, гр. Габрово,
СУ „Св. Климент Охридски“,
Международни отношения**

“ България ме научи, че реалността не е никак лоша, когато се научим да се справяме с нея... За скромните си 21 години, знам със сигурност, че у нас съществува една прекрасна, хомогенна смес между американското *service-minded* мислене, желанието за независимост на западноевропейците и топлотата на балканските народи. Научих, че мога да съм всичко едновременно, без да ми е гузно или неловко от това. Научих, че мога да разбера и едните, и другите, и третите. Че мога да си избера коя и каква да бъда. Че живея в свят, който ми дава хиляди възможности и ще съм пълна глупачка, ако не ги проуча и не се възползвам от тях. Че съмишленици има за всяка кауза. "За всеки влак си има пътници" и всяка идея, която измисля, може да бъде реализирана с енергия и постоянство. Хората успяват тук и остават тук. ”

**Ивана Хиткова, гр. Плевен,
УАСГ, Архитектура**

“ Това, какъв ще е светът, около мен зависи от гледната ми точка.
Избирам да живея в България заради моя оптимизъм. ”

**Ивета Петрова, гр. София,
Медицински университет – София, Медицина**

“ Защото, ако съм тук и сгреша, имам кой да ми помогне да се поправя. ”

**Йоан Илиев, гр. София,
УНСС, Приложна информатика,
комуникации и иконометрия**

“ В света на неограничените възможности, където мечтите зависят от желанията, а не от обсоятелствата, аз избирам България. Като първопричина определям чувството за принадлежност, теглещо като магнит към корените, е човешка емоционална нужда. Принадлежността е онази сила, която е основен мотиватор за особеното усещане, свързано с Родината, придвижващо чувство на гордост, носталгия, патриотизъм и родолюбие. ”

**Йоана Кисьова, гр. Пловдив,
University College London,
Политика, социология и
източно-европейски науки**

“ Именно затова искам да остана в България – за да се опитам да намеря „обезболяващи“ за обществото, надявайки се, че някой след мен ще намери и лек.

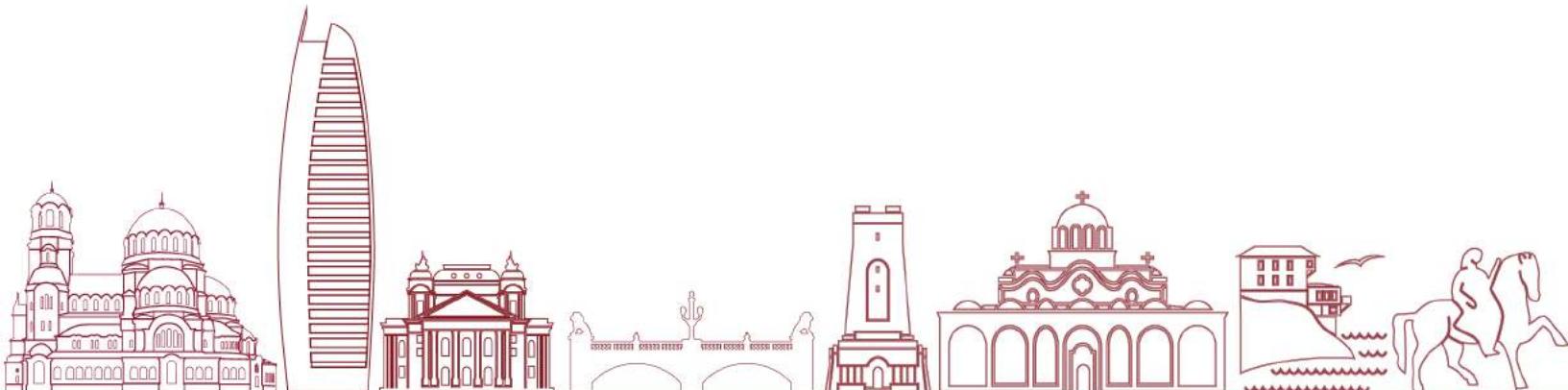
“

**Йоана Мирчева, гр. Велико Търново
ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“, Право**

“ Какво ще стане ако замина, мисля си... Ще загубя близки, роднини... Ще загубя нежната усмивка на сестричката ми всеки ден. Ще загубя начина, по който гали вечер косата ми преди да заспи. Ще загубя нощите, в които тате разказва за деня си, а после ляга, за да ни показва интересни филми. Ще загубя мама, която неуспешно ми напомня да изпия лекарството си, за да оздравея, както и целувката ѝ за лека нощ. Ще загубя Нона – котето ми, което вече няма да ми прави масаж, няма да лежи отгоре ми, когато съм болна... Какво ще спечеля тогава? Пари? Слава? Високи професионални постижения? Да. Ще. Ще имам пари, ще имам слава. Ще имам някакви нови приятели...
Не, благодаря!

“

**Йоана Тихолова, гр. Балчик
Академия за Музикално, Танцово и
Изобразително изкуство,
Педагогика на обучението по музика**

“ От четири години трупам опит и се уча в чужбина, но може би първия урок, който получих още с пристигането ми там, никога не бих забравила. На първото карьерно изложение в моя университет като първокурсничка развлънувано говорех с международните юридически фирми и на моменти не можех да повярвам, че имам възможността да събеседвам с известни адвокати, онези, които са начело на наистина големите дела и сделки, за която слушаме по телевизията и чието работно място е в големите небостъргачи в лондонското Сити. Те живо се интересуваха от мен и от моя опит. Но с привършването на въпросите относно образоването ми, следваха дълги списъци с критерии, които трябваше да покрия, ако целях да се присъединя към тях. Нарисуваха ми рамка, а аз трябваше да съм картината, която точно да се побере в нея. Неуморно се стараех да се впиша в рамката и ми отне много време да разбера, че моето вписване в тази рамка означава обикновено присъединяване към вече организирано дружество, за което аз ще бъда просто квалифицирана работна ръка. Осъзнах, че моите стремежи в живота не се изчерпват с обикновено вписване към установеното, към лесното. Все пак аз избрах този път, за да имам възможност да дам своя принос, да съм част от изграждането, от подобряването на нещо, да оставя и своя отпечатък.

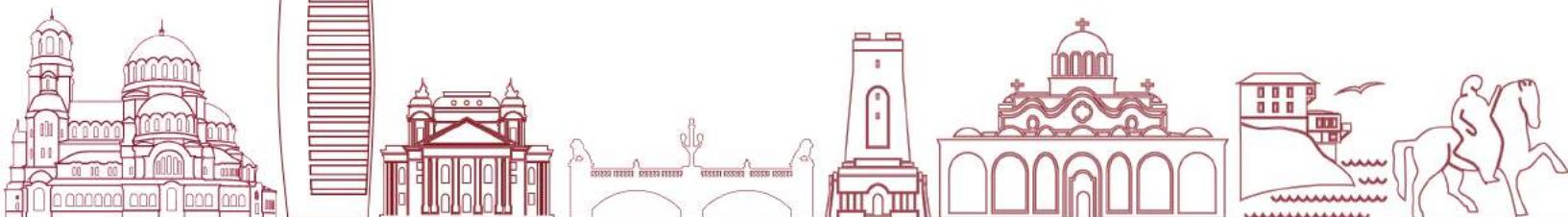

**Йоанна Чолакова, гр. Шумен,
King's College London, Английско и немско право**

“ Ако можех да избера къде да се родя, винаги бих избрала България! ”

**Йорданка Занкова, гр. Кнежа,
Стопанска академия „Д. А. Ценов“, Финанси**

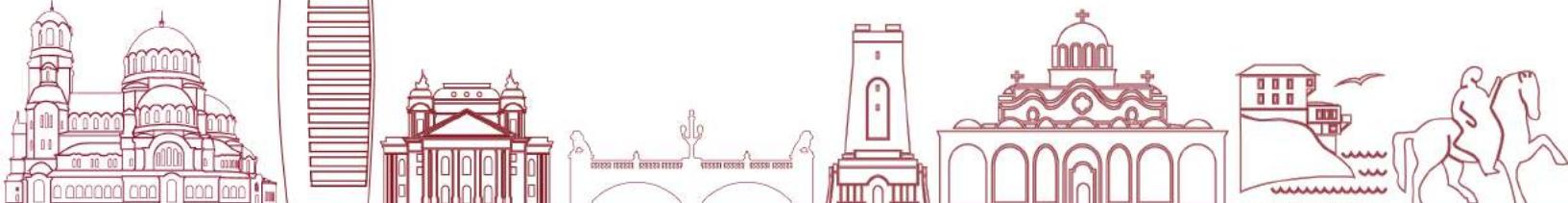
“ Защото да се върнеш и останеш в България се иска повече от сърце. Иска се да имаш съзнание, да си оптимист, да виждаш чашата наполовина пълна. Иска се вяра, че тук има неограничени възможности и че всичко зависи от хората, а не от държавата. Да се върнеш и да останеш в България е предизвикателство, ярък пример за отговорност, че ще бъдеш един от хората, които ще вложат частичка от себе си за тази страна. Въпрос на светоглед, който всеки човек трябва да бъде готов и отворен да приеме. Да открие възможностите за развитие, да ги почуства и види с очите си, да ги види със сърцето, да ги усети и да се впусне в тях. Да излезе от зоната си на комфорт, да свали розовите очила и да сграбчи възможностите, които му се отдават всеки един момент. Ако човек не намира дори и едно позитивно нещо тук, няма да го намери и на друго място. Защото където и да отидеш по света ще си останеш чужденец, а в България би бил спасението, развитието и бъдещето.”

**Каролина Димитрова, гр. София,
Coventry University London, Маркетинг**

“ Увереността, че мога да осъществя мечтата си тук - това продължава да ме държи в България. Затова избирам родината си. Баща ми, който е моряк, от малък ми е повтарял една прочута морска фраза в трудни моменти: “Don't give up the ship”. Е, няма да “предам кораба”. Не очаквам възхваление или одобрение за този избор, не го възприемам за геройство. Чувството, което искам да ти оставя, докато четеш това, е усещането за свободен дух.

Ако вече си направил избор като моя, УСПЕХ! ”

**Климент Марков, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“, Право**

“Аз не смятам да обвинявам някого и да разчитам на външни фактори, а изцяло на себе си. Трябват хора, способни да направят първата крачка и да покажат, че успехът вирее навсякъде, да покажат личен пример на останалите. Успехът е мерило за съвкупността от мотивация, труд, знания, инициатива, увереност и той е универсален навсякъде. България далеч не е изключение. Така ще се вдъхне вяра у всеки дръзнал да опита и ще се отключи верижна реакция. И колкото повече критична бройка се натрупва, толкова повече се доближаваме до успех.

Аз копнея да съм част от промяната! **“**

**Кристиан Атанасов, гр. София,
Технически университет – София,
Компютърно и софтуерно инженерство**

“Избирам да уча и да успея тук, защото България е избрала мен. Тя е избрала и теб - теб, който можеш да прочетеш думите, написани на тези редове. Трудности има навсякъде, възможности - също. Аз съм в България и се старая да давам най-доброто от себе си, да се уча, развиваам и реализирам. **“**

**Кристина Христова, гр. Генерал Тошево,
Варненски свободен университет „Черноризец Храбър“,
Хореография – съвременен танцов театър**

„Оставам тук. Заради всичко. Заради изключителната природа и климат, дадени ни свише, заради хората, приятелите, у които съзирам толкова много надежда.

Да, аз се чувствам гражданин на света.

А в „глобалното село“ България е късче от родното, глътка свеж, „наш си“ въздух.

“

**Лидия Станулова, гр. София,
Национална художествена академия, Индустриски дизайн**

„След като поемам дълбока глътка България, смело заявявам, че моята най-главна причина да избера България е, че я обичам и че тя олицетворява моето щастие. Въпреки че най-спокойната рекичка може да се превърне в природно бедствие, аз желая да остана и да обуздавам страстите ѝ. Моята любов към нея никога не бих приела за даденост.“

“

**Лучия Петкова, гр. Монтана,
СУ „Св. Климент Охридски“, Психология**

“ В самия край на настоящото идва една от най-прекрасните думи, а именно вдъхновение – ядрото на всички мои причини да избера България.

Независимо на какво платно художникът ще избере да рисува, независимо с какви бои, четката докосва палитрата и след това повърхността на платното само когато ръката е споходена от вдъхновение. С вдъхновението могат да се обяснят всички постижения и успехи, а последните от своя страна сами стават вдъхновение за бъдещето.

Не, благодаря! ”

**Люба Щакова, гр. Ботевград,
СУ „Св. Климент Охридски“, Право**

“ Полетът ми до сега се състоя в по-голямата си част в чужбина, но се надявам Вие да mi помогнете да полетя и в България, където да заякнат крилете mi, да mi дадат още по-голяма свобода, но и да се съхранят корените mi, защото именно те са причината винаги да се връщам...

И вече да искам да остана. ”

**Любослава Петрова, гр. Велико Търново,
Свободен университет Берлин, Бизнес администрация**

“*Доволна усмивка, удовлетворение и щастие – чувствата, които са неизменна част от кацането на летище София. Вратата на секция „пристигащи“ се отваря и виждам колко много, близки хора ме очакват, колко ръце се протягат за прегръдка. Извървявайки метрите до тях усещам как техните сърца тупят наравно с моето. Това чувство е неописуемо. Няма друго място на света, където да почувстваш толкова много любов, колкото тук, в България, там където съм се родила, там където са най-близките ми хора.*”

**Маргарита Стойнева, гр. Костинброд,
Российский Университет „Дружбы Народов“, Туризъм**

“*Отварям очи. Избор. Тръпките по кожата ми изчезват и сякаш мислите ми се подреждат. Усещам спокойствие. Вдишвам, издихвам, вдишвам, издихвам. Да, взех своето решение. Може би дълбоко в душата си винаги съм знаела какво ще бъде то. Избрах България. И съм сигурна, че това е правилният избор. А ти направи ли своя? там където съм се родила, там където са най-близките ми хора.*”

**Мариела Петрова, гр. София,
УНСС, Журналистика**

“ Днес съм на 21, прескочила оградата, за да видя добрите страни на нещо ново и различно, и да приложа научено в моята страна. След 4 години ще съм на 25, готова с висше образование – магистър. И готова да предам наученото нататък, в България. „Понякога е нужно човек да се изгуби, за да намери себе си“, казват някои. Изгубена и намерена, на 25 България ще е моята причина. Да се завърна. ”

**Марина Илиева, гр. Пловдив,
Stuttgart Media University, Audiovisual Media**

“ Фактът, че много неща все още ни липсват или трябва да се поправят, е сам по себе си поле за изява. Започнах да възприемам България като нешлифован диамант, който чака да бъде открит, поправен и продаден на много висока цена. Започнах да търся собственото си място в този процес на промяна. ”

**Мария Йорданова, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“, Европеистика**

“ Причина да искам да остана в България са и всички тези, които я напускат и емигрират. Те ме мотивират да им покажа, че е лесно да „избягаш“ на по-хубаво и по-уредено място, но истински удовлетворително е да останеш и да градиш, да имаш своя пръст в историята. ”

**Мария Мицова, гр. Русе,
НСА, Тренъор по Бадминтон**

„Оставам, защото когато видя нестинарки да вървят по огъня, когато видя мъжкото хоро в Калофер, трибагренника, развята над Шипка, нещо в мен настръхва и сякаш сърцето ми спира за миг. Не, не се правя на псевдопатриот, даже дори съм далеч от патриотизма, просто има едно странно чувство в мен и сърцето ми потрепва, прекланяйки се пред величието на Батак, на Копривница, на българщината. Да, прекланям се и пред творенията на Гауди, на Микеланджело, на Да Винчи, на ацтеките, на маите, но това, което ме кара да настръхна, е връх Шипка.“

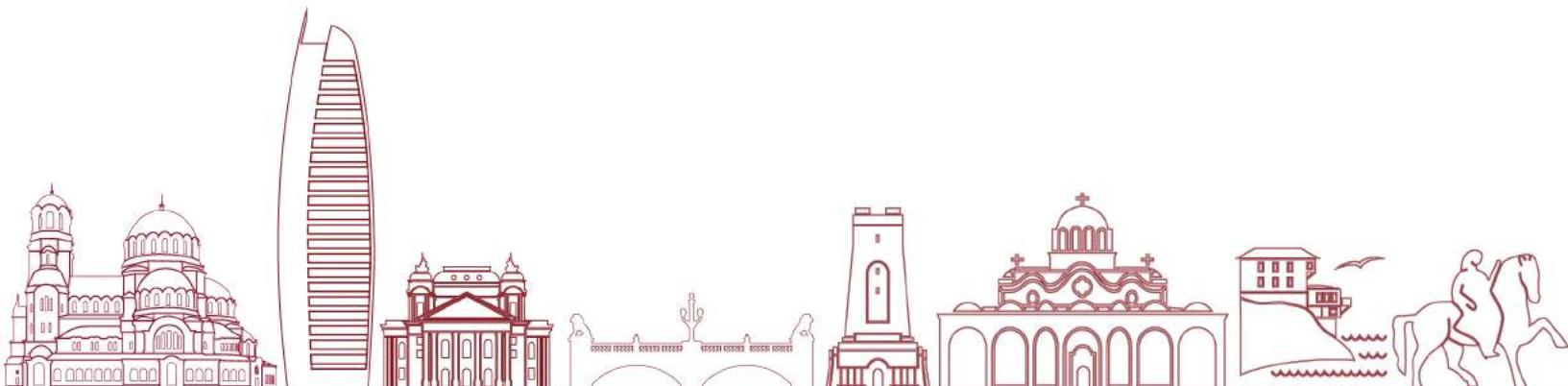

**Мария-Магдалена Стоилкова, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“, Право**

„Мога да опиша всяко едно неправилно нещо в България и то ще бъде още един повод да остана за да стане правилно. Още един повод да подобря състоянието, в което сме. И ако аз не съм сам, а имам помощта на млади хора като мен, които смятат да завършат образоването си тук, както и да работят за България, то защо не? Защо да не стане така, че да имат нашите деца и техните деца причини да останат, а не да си тръгнат. Не би ли било това един по-добър свят за тях, една по-добра България?“

**Мариян Витков, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“, История и философия**

“ Въпреки това, че уча в чужбина и въпреки всички упреци на хората, че съм предател и какво ли още не, аз съм човек, който обича България. Далеч не съм избягал от България, защото ме е срам от нея или ми е неприятно. Напротив, аз съм горд българин, гордея се с държавата си, със семейството и наследството си и искам да се завърна със знанията и уменията, придобити в чужбина, за да развивам страната ни. Аз съм роден българин и няма как да променя това, а и за щастие не искам! ”

**Мартин Ангелинин, гр. Банско,
Бирмингански университет, Mechanical Engineering**

“ Искам да остана в България, за да мога да работя за нещата, които искам да променя. Едно от тях е нуждата да се подбуди амбиция за развитие на личността и потенциала, която считам за все още слабо застъпена. Бих искал да намеря начин да работя за това хората да се стремят към непрекъснато усъвършенстване, към желание да се надграждат и развиват. В по-широк аспект бих могъл да говоря за желанието си да бъда част от тези, които ще издигнат културата и мисленето в ценности, които да отстояваме. Бих искал да допринеса за създаването на общество, в което вкусът към изкуство, разностраницата на интересите и интелектът са катализатор за прогреса. Значима за мен е и ролята на гражданска отговорност като фактор да избира България. Отговорността ни към света винаги започва от мястото, където сме се родили и израснали, където обществото, в което се развиваме, е било създадено преди нас и за нас и ние трябва да продължаваме да работим за него. ”

**Мартин Минчев, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“, Приложна математика**

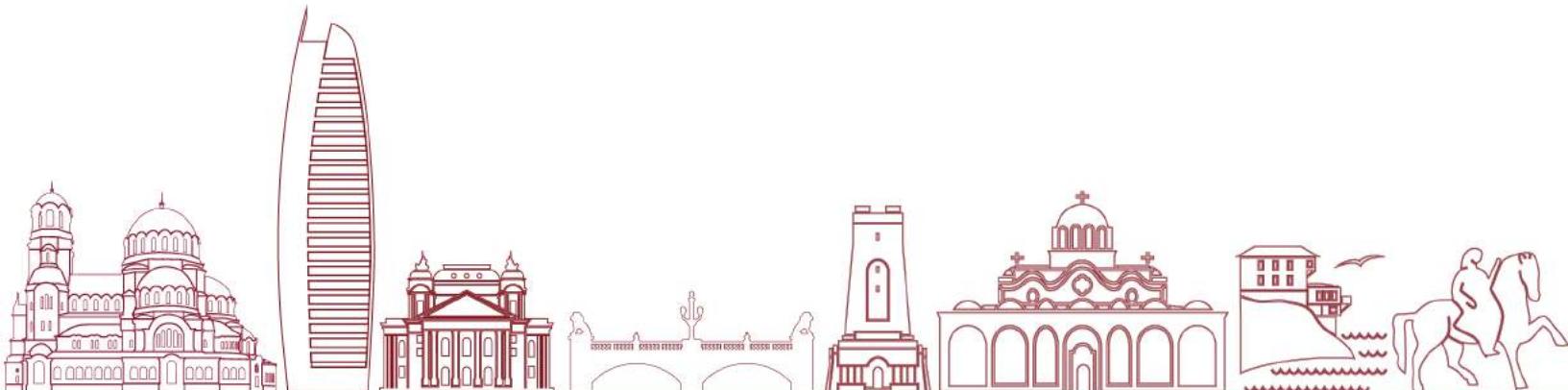

“ Избирам България, защото знам, че ТИ, да точно ти, който четеш това есе, с цялото си сърце вярваш в нас, младите хора на България. Благодарим ти за подкрепата! Заради хора като теб, аз избирам България! ”

**Мартина Тодорова, гр. Елена,
Amsterdam School of International Business,
Бизнес администрация**

“ Искам да остана, защото в страната ни има изключително много млади, талантливи, интелигентни хора, с които е удоволствие да контактуваш, да създаваш идеи и да гледаш в една посока... и се радвам, че ежедневието ми ме среща с тях. ”

**Мелани Манасиева, гр. София,
Нов български университет, Туризъм, Египтология**

“ Признавам, не ми беше лесно да намеря хората, които да ме събуджат с мисъл, да ме радват с идеи, да ме впечатляват с изкуство. За своите 24 години обаче успях да намеря безкрайно талантливи, разумни, уверени, амбициозни, находчиви и перспективни млади хора, с които да споделям вижданията си, да водя дискусия по въпросите, които ме занимават. Моят приятелски кръг не е непременно от хора в сферата на медицината. Близките ми се занимават с журналистика, изкуство, литература, икономика, бизнес, PR, архитектура. Не бих зарязала своя вариант на Кръга „Мисъл“, „Монмартр“ или „Кабаре Волтер“, хуквайки да търся същата подкрепа, същия устрем, същия глад за живот. Та с такива хора зад гърба си човек може да променя Вселени. А в България има такива хора. ”

**Мерилин Иванова, гр. Плевен,
Медицински университет – Плевен, Медицина**

“ Морето. Само човек, израснал до морето би ме разбрал истински. Не мога да си обясня каква е тази връзка, но я има, усещам я. Осъзнах това, седейки на дървената пейка, наблюдавайки спокойните вълни. Прекрасната ми татковина ми позволява да се любувам на тази гледка всяка една вечер, в която ми се прииска, просто ей така... да подредя мислите си. Разходка по плажа, мириса на морски бриз и голямата усмивка на лицето ми. Морето ме замисля и ме успокоява, сбъдва мечтите ми, а колко ярко блести по изгрев слънце, ако знаете. Затворих очи и побягнах надолу към плажа. ”

**Милица Коджабашева, гр. Варна,
Висше училище по мениджмънт,
Международен бизнес мениджмънт**

“Обичам предизвикателствата. Предизвикателство е да отидеш в чужбина, но може да се погледне от друг ъгъл – предизвикателство си е и да останеш в България, особено когато връстниците ми заминават. Добре е когато човек е самостоятелен, но не е задължително да е на другия край на света.”

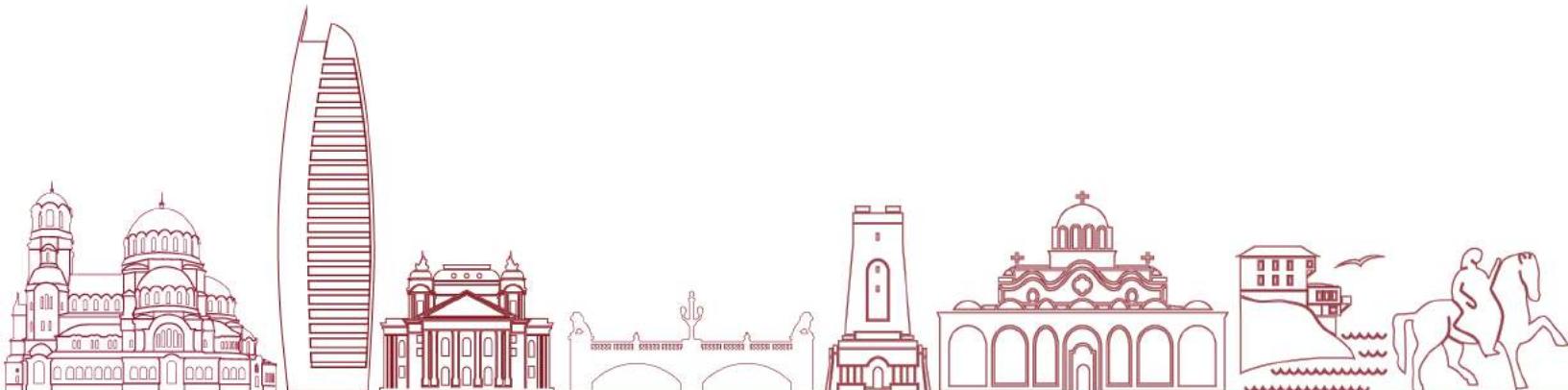

**Мирела Гукова, гр. Варна,
Икономически университет Варна,
Международни икономически отношения**

“Никога до сега не съм се замисляла защо избирам България. Възможно е това да е така защото никога не съм си помисляла, че мога да не я избера. Никога не съм си помисляла, че мога да си тръгна от нея. Обаче най-вероятно мога, имайки предвид онези 30 000 души годишно, които не избират България. Разликата между мен и тях е, че аз никога не съм искала, не искам, а и едва ли ще ми се прииска да избера друго освен нея... Аз съм тревненка, закърмена съм с резбарски занаят и иконопис, със селския, къртовски труд на баба - харесваше ми и не исках друго. Днес живея в София. Дишам забързан въздух, усмихвам се в непозната тълпа и ходя на театър - харесва ми, не искам друго. Пътувала съм, предполагам много за възрастта си, видяла съм „свят”, както казваше баба. Друга обаче като България не съм намерила, защото само тук се прибираш у дома, вкъщи!”

**Михаела Монова, гр. Трявна,
СУ „Св. Климент Охридски“, Социология**

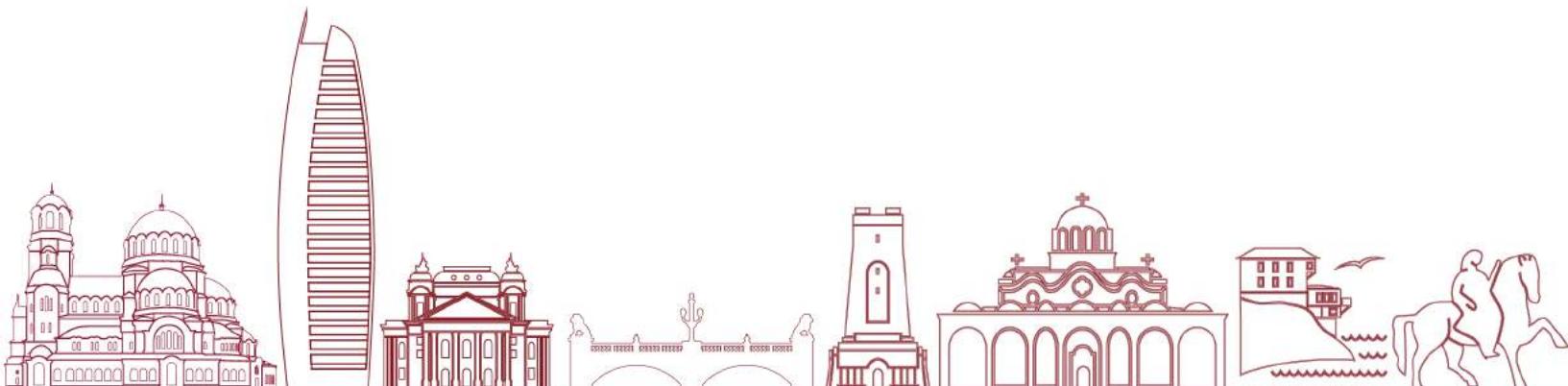

“ Тук е моето родно място, тук е моята борба! Мой дълг е да се развивам тук, където предците ни са се борили и са изградили тази страна за нас. Считам, че бягството не разрешава проблеми и е опция само за слабите. Силните обикновено остават там, където им е мястото и отстояват позицията си на всяка цена, независимо от това колко неблагоприятни са обстоятелствата. А защо ти е да решаваш проблемите на други страни, когато твоята родина има нужда от теб? ”

**Младен Николов, гр. Варна,
Технически университет Варна,
Индустриален мениджмънт**

“ Вярвам, че да емигрирам е несъмнено по-лесно и по-примамливо като идея, но поради ценностната си система и личностните си убеждения избирам по-трудната, но и по-достойна и устойчива във времето опция - да остана в България, да създам основните на бъдещето си тук и да дам всичко от себе си, за да спомогна за постигането на дългосрочна промяна на общественото статукво към по-добро. ”

**Надежда Василева, гр. Първомай,
Югозападен университет „Неофит Рилски“,
Право**

“ Повечето, които тръгват от България, го правят, за да се реализират професионално и да постигнат материален успех. Правят го, защото са преценили, че така е по-добре за тях и ние не трябва да ги осъждаме за избора им. Те не вярват, че могат да успеят и в България, защото вероятно никой не им е дал пример, защото често чуваме как някой е успял в чужбина, а твърде рядко – в родината. Аз вярвам, че един ден ще го осъзнаят и ще се завърнат. Вярвам, че където и да си, когато си добър в дадена сфера, ще успееш, защото това зависи не от държавата, а от качествата на человека. Съществуват безброй възможности за реализация в България, но е необходимо да си с отворени очи и сърце за тях, за да ги видиш и да ги осъществиш, давайки своя собствен принос за това.

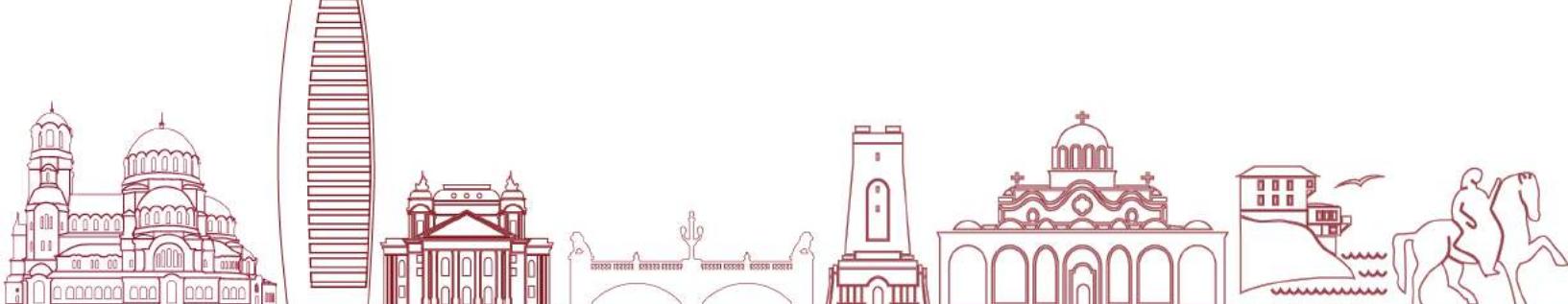

**Михаела Тодорова, гр. Варна,
Икономически университет Варна,
Счетоводство и финанси**

“ Имам само една причина да избера България и това са предизвикателствата, които тя ми поднася всеки ден. Харесва ми безкрайната битка с трудностите и мисля, че неуспехът да се справя с тях е най-ценният урок за една млада личност, като мен. Не съм мазохист, а просто упорит човек, неспиращ да пробва нови начини за преодоляване на ежедневните препятствия, сервирани ни от страната. Именно заради тази част от моята същност ще перифразирам поставената тема на „25-те предизвикателства, които ме задържат в България”.

**Михаил Маринов, гр. Русе,
СУ „Св. Климент Охридски“, Журналистика**

„Обикаляме света в търсене на това, от което се нуждаем, за да се върнем у дома и да го намерим”, това гласи поредната Фейсбук мъдрост, която случайно се изпречва пред погледа ми. И ме кара да се замисля. Нямах търпение да прелетя над Океана до „страната на неограничените възможности”, о, ууу! После на Еразъм в Испания, където редуват фиеста със сиеста, о, колко яко! Най-накрая щях и аз да отида в чужбина, да се махна от тая наш’та държава, те там на Запад са много по-добре от нас... Да, ама друга Фейсбук мъдрост гласи: „Понякога, за да оценим какво имаме, първо трябва да го изгубим”. И така, година и един месец след като с ентузиазъм бях обърнала гръб на Терминал 2, кръговратът на живота ме върна обратно на него. И това беше най-щастливият момент в живота ми. Бях си У ДОМА. Докато капитанът на полета ни приветстваше с „Добре дошли в София!” осъзнах, че никога не съм била по-убедена в едно: искам да живея в България. Завинаги.

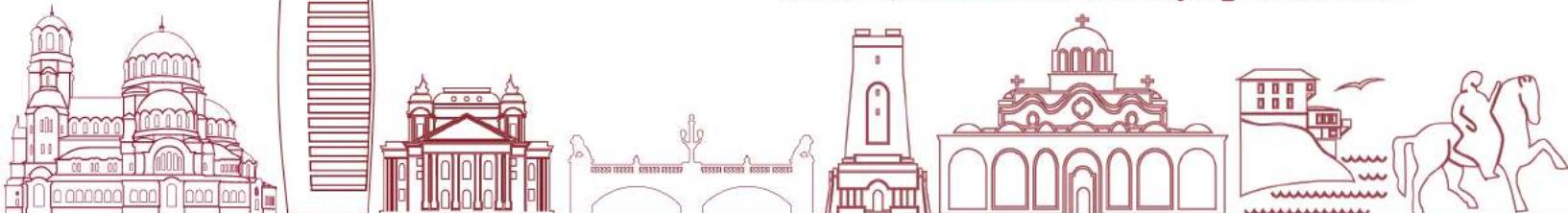

**Невена Цачева, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“,
Испанска филология**

„ Село Кленовик. Бих се изненадала, ако някой е чувал за това малко селище, но за мен то крие толкова много спомени. Всеки си има своята „баба на село“. Е, там е моята. Надали някой би могъл да забрави „на баба баницата“ или „на баба мусаката“. Четейки това, не се ли присети и ти за твоята баба и колко забавно ти е било да ходиш на гости, да гониш кокошките и да правиш бели редом с кучетата? Малко неща могат да се сравнят с тази черта на България – спомените, храната, действото. Филийката с масло и домашно сладко, прясно издоеното мляко – не ти ли се иска да се върнеш там? Това „там“ не можеш да го намериш на друго място освен в България.

**Нели Стоилова, гр. София,
УНСС, Икономика и управление**

“ Една е причината да избера България, а в нея се крият още хиляди: България принадлежи на всички ни, но бъдещето принадлежи на младите! Тя има нужда от млади хора вярващи в себе си, като нас. За мен най-висшата форма на родолюбие и патриотизъм е да направиш всичко възможно да помогнеш на родината си да бъде по-свободна, по-европейска, по-демократична, по-modерна и по-развиваща се. Ние младите хора сме бъдещето на нашата държава. В нашите ръце е да създадем необходимите предпоставки градовете и селата ни да бъдат по-хубави и да направим България по-добро място за живееене, така че младите хора да останат в страната си и да се развиват в среда с по-добри възможности. ”

**Несрин Аптула, гр. Шумен,
Медицински университет Варна,
Медицински лаборант**

“ Последната причина е може би най-съществена. Състои се в това, че българинът Йоан, дори един ден да стане щастлив шведски гражданин на име Йохан, а децата му Астрид и Алфред да не могат да говорят с баба и дядо, защото не знаят български, това щастие ще е нещо привидно, в което може би само той е повярвал. Но покажете на Йохан снимки от родния му град, пратете му колет с питка по рецепта на обичаната му баба и ще видите как той става същия стар Йоан, който с умиление пази спомена за родната България. Ако го питате за неговите 25 причини да се завърне, би ви отговорил: „Кому са нужни цели 25, когато и едничката любов към родното е достатъчна?“.

**Никола Колев, гр. Велико Търново,
Jönköping University (Швеция),
Международна икономика**

“ Често се случва да получавам осъдителни забележки и погледи, когато ме попитат в коя държава уча. Казвам гордо, че за висишето си образование съм избрала Великобритания, а най-често срещам „То вече там е модерно...“ от човека отсреща. Но той не пита защо съм избрала това място, то какви възможности предлага, предлага ли се специалността, която изучавам, в България, ще се върна ли обратно след дипломирането си и още куп въпроси, върху чиито отговори аз започнах да мисля още преди същинското си заминаване. Дълго се колебах, но накрая реших – заминавам, за да се усъвършенствам, а когато го направя, се връщам и започвам да помагам за усъвършенстването на България. С изненада открих, че много мои връстници разсъждават по същия начин. И се зарадвах! Това именно е моята причина номер 1 – моята лична мотивация не е уникална за мен, което значи, че промяната, за която народът толкова силно бленува, но не осъществява, е по-близо и по-възможна, отколкото предполагаме! ”

**Ния Димитрова, гр. София,
University of St. Andrews (UK),
Международни отношения и арабски език**

“ Не ми хареса животът в чужбина. Толкова чужда се чувствах там. Носталгията беше непреодолима, а всяка мисъл - насочена към дома, към родното, към семейството, което бях оставила тук. Чувствах, че там губя най-ценното, което имам – младостта си, времето, в което мога да се развива, да се самоусъвършенствам, да постигам, да творя. България за мен е най-святото и най-красиво място на нашата планета. Мястото, където се чувствам „у дома“ и където знам, че не съществуват граници за осъществяване на мечтите ми!

Аз избрах да остана... Моите „Две хубави очи“ избраха България. Избраха я днес, ще я изберат и утре. Ще я избират всеки ден.

Завинаги... ”

**Петя Маркова, гр. Свищов,
Стопанска академия „Д. А. Ценов“, Финанси**

“ Реално погледнато, нещото наречено „чужбина“ е територия, обозначена с граници и с измислено име, което ни заблуждава, че е нещо много по-различно и добро от това, което имаме. Не ме разбирайте погрешно. Обичам да пътувам. Оценявам различията в културите и обогатяването ни от тях, но изключително силно вярвам, че всичко е както си го направиш, където и да живееш. Точно заради това избрах България. Искам да докажа на себе си и на всичките ми познати и непознати, които са ми казвали „Бягай в чужбина. Спасява се!“, че са грешали. Човек може да е успешен и щастлив и тук. ”

**Полин Донахю, гр. София,
Нов български университет, Психология**

” Двадесет и петата причина да искам да остана са хората около мен.

Които ме подкрепят, когато вярвам идилично в силното бъдеще на страната ни. Които стоят с мен до късно вечер, организирайки събития и работейки. Чакат ни много трудности. Но заедно ще преодолеем всяка една от тях. С гордост ще се върна в България.

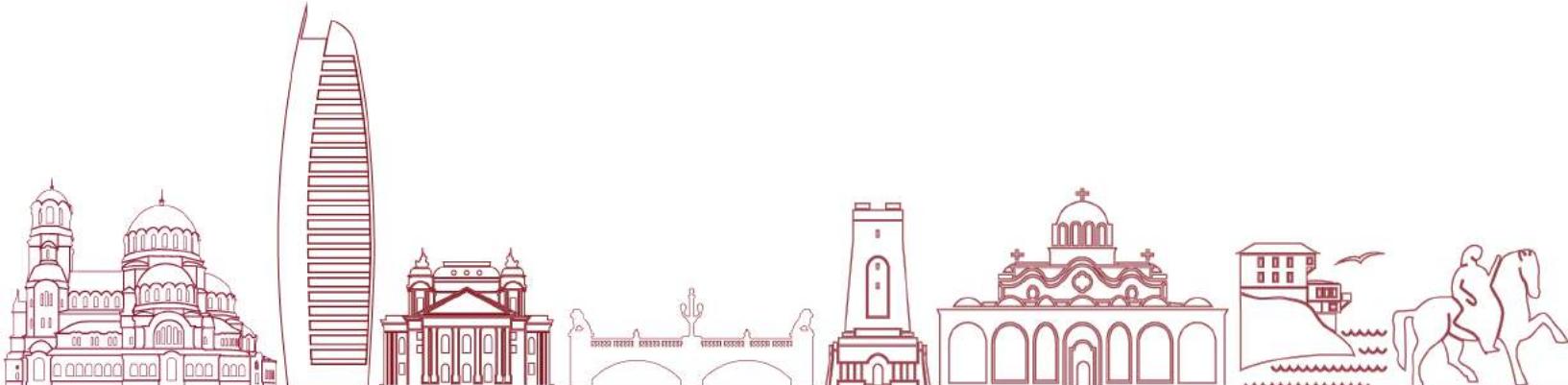
“

**Радко Недялков, гр. София,
University College Лондон, Право**

” Имам очакване и разбиране за бъдещето в България и вярвам, че ще ги получа. Тук имам свобода, сигурност и кауза. Това да имаш кауза и да я отстояваш, макар в околния за теб свят тя да изглежда неосъществима, е основа качество на модерния европейски човек, без което светът не би се движил напред.

“

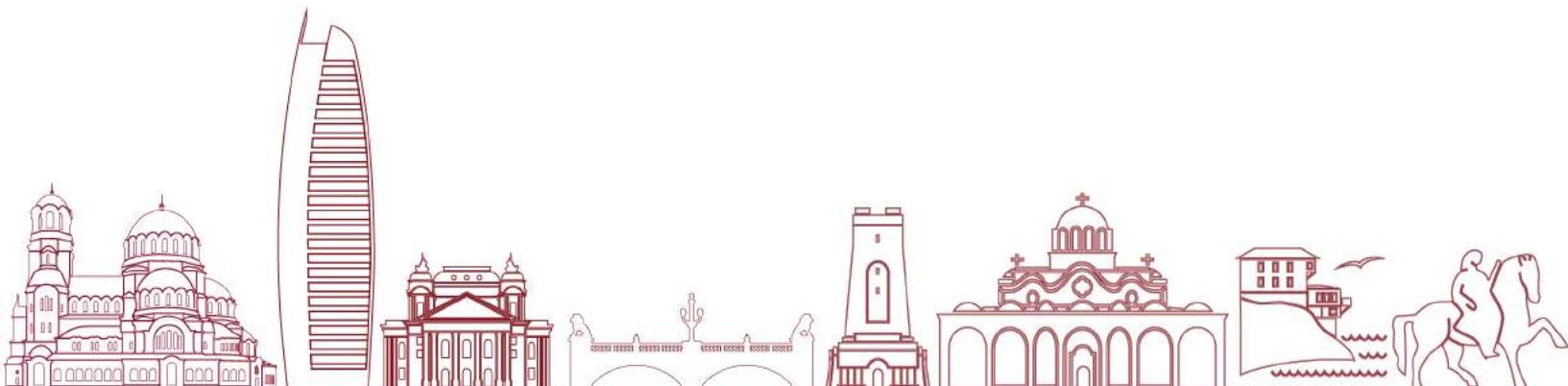
**Ралица Джукелова, гр. Пловдив,
Медицински университет Пловдив, Рехабилитация**

„ Избирам България заради борбата на дедите ни за по-добър живот. Избирам я заради разказите на баба и дядо. Избирам я заради времето, прекарано с тях. Избирам я заради игрите и моментите на село. Избирам я заради мириса на печени филии. Избирам я заради летата сред природата и реките. Избирам я заради традициите, заради бяло-червеното конче на 1-ви март и мерилото за дух и патриотизъм на 6-ти януари. Избирам я заради фолклора. Избирам България заради историята, попила кръв и жертви. Избирам я заради Васил Левски. Избирам я заради Ивет Лалова. Избирам я заради Кубрат Пулев. Избирам я заради начина, по който се забавлява народът. Избирам я, заради хората в трудните моменти, които се учат да плуват надълбоко. Избирам я заради героите, които създава. Избирам я заради постиженията на българи, които карат името ѝ да звучи навсякъде по света. Избирам я заради малката ѝ мащабност и възможността да стигна бързо от-до. Избирам я заради едновременно то ѝ наличие на планини и море. Избирам я заради природата, която обичам да гледам, докато пътувам към родното ми място с влака. Избирам я заради трепета, когато видя българско знаме в членните позиции на класация. Избирам я заради усилията ѝ да се съхрани до днес въпреки всичко и народът, който я предпочете въпреки и заради самата нея. Избирам България заради постъпката на момчетата в планината. Избирам България заради начина, по който звучат „обичам те“ и „мамо“ на български език.“

**Ралица Кабакова, гр. София,
УНСС, Медии и журналистика**

“ Но струва ли си всъщност? Съществува ли нещо толкова ценно, заради което наистина си заслужава да се продадем? Та нали за всеки долар плащаме с част от живота си, с миг от времето, което напредва неумолимо. Гледам човека през студения монитор и ми се иска да крещя... Защо? Защо трябва да преживяваш всичко това? Дом ли нямаш тук или приятели? Родина ли нямаш? Не разбираш ли, че там винаги ще си чужд, ще си никой - едно ничие момче от ничия земя, човек без корен! Аз мисля, че чужбина е като красива кутия. Красива, но празна отвътре. Една заблуда, една илюзия, че там ще сме по-добре, че там ще сме по-успешни, че там ще сме по-щастливи. ”

**Ренета Колева, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“,
Южна, източна и югоизточна Азия**

“ Аз избирам България, защото тук мога да съм щастлива, успешна, обградена от семейството и приятелите си и всичко това накуп. Избирам да продължа да обикалям китни села, да ям баничка, да завърша в Софийски университет, защото научавам хиляди нови неща и съм достатъчно умна и разумна да знам, че Терминал 2 няма да ме отведе на райско място, където няма никакви проблеми и всичко се случва с щракване на пръстите. Избирам да работя в моята държава. Избирам да се надграждам тук, защото не е „Мисията Невъзможна“.

Искам да препрочитам Вапцаров, да слушам „Ах, морето“ на Тони Димитрова, да си говоря с бабата-съседка и всеки път да ме пита „Кой клас стана?“, въпреки че вече 2 години съм студентка. Да ми е вкъщи. Да ми е България. ”

**Ренета Цветанова, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“, Културология**

“ Стига човек да вярва в собствените си възможности и умения, може да постигне всичко. Често забелязвам как хората обвиняват България за това, че не могат да постигнат желаната от тях цел. Нашата страна не е най-проспериращата в света, но това не означава, че тук не може да се гради кариера. Напротив има дори много отрасли, които тепърва има предстои да се развиват. Човек трябва да бъде уверен в себе си. Когато полагаш усилия те винаги биват възнаградени. Всеки просто трябва да открие своята малка ниша в обществото и да се развива. Мечтите се сбъдват и то в България. ”

**Росица Самоковлиева, гр. Ловеч,
СУ „Св. Климент Охридски“, Педагогика**

“ Българите са носители на уникални ценности. Те са се съхранели през вековете, предавани са от поколение на поколение и винаги са формирали нашата културна идентичност, изтъкана от привързаност към дома и родния край, от преданост към родината, от всеотдайност към семейството, от съпричастие към чуждата болка и готовност да се притечеш на помощ на изпадналия в беда. ”

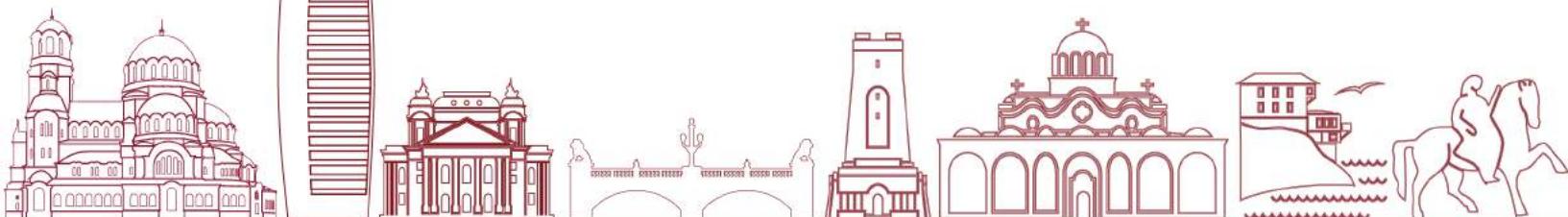

**Ружа Андреева, гр. Русе,
Русенски университет „Ангел Кънчев“, Право**

“ Именно езикът, вярата, духът и традициите са съчетанието, което е успява да запази българския народ. Те съхраняват, те обединяват, те възраждат! Докато има българи, които ходят по огън и играят, облечени в народни носии, българско хоро в ледена вода, българският народ няма да се свърши! ”

**Румен Антонов, гр. Велико Търново,
ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“, Право**

“ Не виждам смисъл тепърва да се адаптираш завинаги някъде другаде, освен ако нямаш основателна, жизнено важна за здравето ти причина. Всичко друго, освен здравето и живота, може да се „добие“ навсякъде - и у нас, и по света. Успехи, работа, пари, дом, семейство, пътувания, удоволствия са все неща, които може да се постигнат във всяка държава и континент. Но ако се чувстваш здрав и щастлив в България, не бива да го заменяш за нищо друго, което може да си създадеш впоследствие. За да бъде креативен, човек трябва да е здрав и с бодър дух. И всички действия и начинания, с които се заема на родна почва, ще са му по-лесни и достъпни, защото всичко родно му е добре познато. ”

**Симеона Герджикова, гр. София,
University of Groningen,
Икономика и бизнес икономика**

“ Избирам България, защото където и да отида, колкото и красиво да е, спомените и сърцето винаги ще ме връщат обратно. ”

**Сияна Симеонова, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“,
Южна, Източна и Югоизточна Азия с китайски и хинди**

“ Сигурен съм, че можем да сме народ и искам само да попитам: Защо другите да могат, а ние не? Вярвам, че българите имат волята, духа, мотивацията, смелостта и интелекта да бъдат и покажат много повече от моментното си състояние. Депресията, злобата и негативизма са накарали цели сегменти от населението ни да се разединят и деградират. Повечето хора са с нагласата, че ще повярват в нещо, ако първо го видят, докато моето мото е – първо повярвай, за да видиш.

В сърцето и душата си съм българин и няма нищо на този свят, което да промени това. Обичам българското и апелирам към всички четящи това. Има за какво да се борим и ако всеки се замисли и погледне дълбоко с себе си, ще разбере, че всичко и всеки има принос към общата кауза. Няма значение дали кауза ще бъде социално, културно или икономическо развитие.

Важното е, че има кауза и има за какво да се борим.”

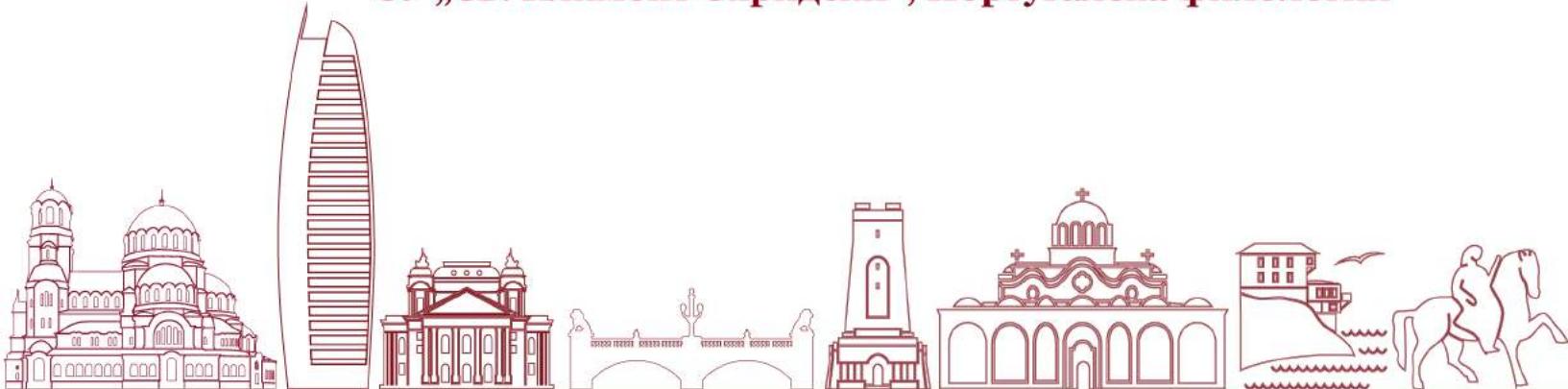

**Славен Стоянов, гр. Добрич,
Delft University of Technology, Netherlands,
Aerospace Engineering / Project Management**

“ Има смисъл да остана. Защото мен ме има. И докато аз имам България, България има мен. Тук получавам образоването си, тук ходя на театър, тук всеки ден се срещам с абсурдите, тук се ядосвам, тук се радвам, тук обичам, и щом като България ми дава тези и още неща, значи и аз мога да й дам.”

**Сони Бохосян, гр. Пловдив,
СУ „Св. Климент Охридски“, Португалска филология**

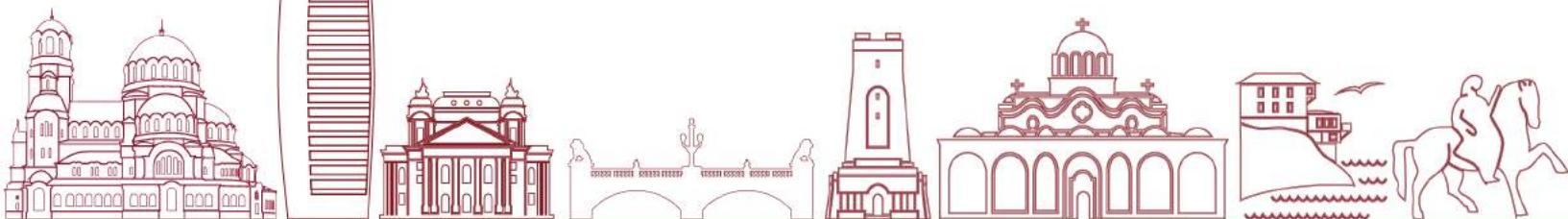

“ Това, което ме мотивира да остана, е, че всеки ден се срещам с млади и образовани хора, които имат желание и идеите да променят обкръжаващата среда. Хора, които в трудностите виждат нови възможности, които не чакат някой да направи нещо за тях, а впрягат всичките си усилия, за да го направят те. Лудостта в очите им е заразна. Такъв човек се старая да бъда и аз. Отказвам да приема, че всичко е черно, защото знам, че това просто не е така, че в България има много възможности, неща, които още не са направени и ние сме хората, които може да ги превърнем в реалност. ”

**Станислава Стойнова, гр. Пазарджик,
СУ „Св. Климент Охридски“,
Публична администрация**

“ Казах, че тук мога да уча всичко, което реша, но планът ми е да добавя и аз към това „всичко“. Вече си търся места за специализиране за година някъде в чужбина, а след това да се върна тук и да го преподавам по-добре – вече година преподавам пред ученици наученото в университета, та защо скоро да не мога да правя същото и пред студенти? А след студентстването искам заедно с приятелите си да постигна толкова много неща. Всеки като малък си представя, че с тези хора искаш да останеш до живот, а вече като порастнеш, осъзнаваш, че това означава, че искаш да ги виждаш всеки ден, работейки върху нещо заедно, продължавайки следработно със студени бири и отпуснати вратовръзки. И така до наблизоването на лятото, което е другият ми любим сезон, в който ще махнем вратовръзките, но ще запазим бирите, докато прекараме поредното си морско приключение заедно. ”

**Стефан Кьосев, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“, Право**

“

Бях последна година в гимназията и пътувахме за моето село Баня, което се намира близо до Панагюрище. Слънчев, прекрасно слънчев ден с бели облаци, зелени ниви край пътя и синьо, много синьо небе. И това синьо, не мога да обясня как, но това синьо имаше вкус на лютеницата на баба, на селската ни къща, строена от дядо ми цял живот, миришеше на изгорели дърва в чудото и се усещаше като измръзнали от много спускания с чуvalи по снега пръсти. Това синьо бе душата ми, това синьо е душата ми. Казват, че великите неща в живота се осъзнават мигновено. Осъзнах, че няма мърдане. Колкото и да бягам от него, колкото и да го търся, колкото и да съм далече, това синьо няма да избледнее и ще е все така душевно. Искам да предам точно това синьо на децата си, искам да запазя къщата на дядо, искам да се науча да бродирам и да съм учител. Ама искам всичко да е тук. И ако не може веднага, ще се боря за него, защото борбата е красива и плодородна, когато е с правилния морал зад гърба си.

”

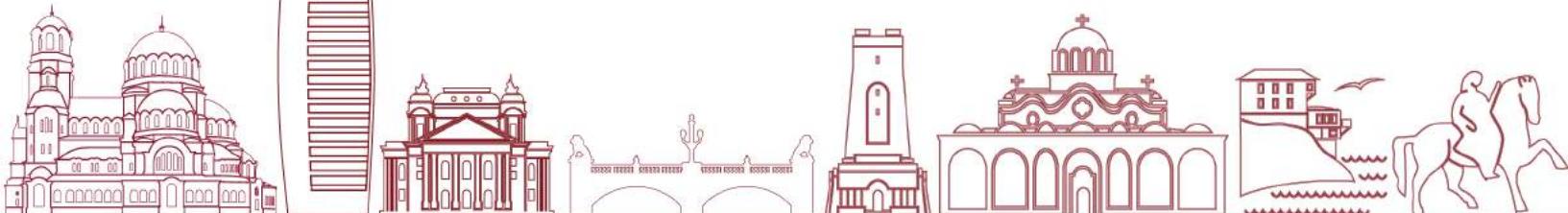
**Стилияна Ралева, гр. Пловдив,
ПУ „Паисий Хилендарски“,
Приложна лингвистика - английски и китайски**

”

Питам се защо постоянно се говори за сънародниците ни, които бягат от нас. Колко пъти в месеца се казва за някого, който е тук, който е останал, който не смята това за бреме, наказание или зла орис?

”

**Таня Ганева, гр. Свиленград,
СУ „Св. Климент Охридски“,
Португалска филология**

“ А сега нека ви изрисувам един пейзаж, който ще ви разкаже много за цветовете на моята палитра. Първо ще си избера синьо, но не какво да е. Именно нова синьо, което се намира дълбоко в нашите прекрасни реки като Искър и Марица и езера като Сребърна и Клептуза. Синьото на Черно море, което всяко лято нежно гъделничка пръстите на краката ми и след това умело ги скрива в пясъка. После ще си избера зелено, такова каквото никъде другаде няма да видите. Няма по-ярко зелено от дебрите на великата Рила планина или по-красиво от широките поляни на Балкана. А накрая ще взема малко от червеното, с което са обагрени розовите долини на Казанлък. И ето вие стоите безмълвни пред един шедъровър, защото никоя природа не е тъй обаятелна както нашата в България. ”

**Таня Господинова, гр. Каблешково,
УАСГ, Архитектура**

“ Оставам, защото тук има много проблеми. Оставам, защото съм непримирима и неустроима, отказвам да сведа глава и да си кажа „ами, такова е, няма какво да се направи“, отказвам да отида на чуждо място и да се самоубеждавам колко ми е добре там. Искам да съм тук, борейки се и градейки по-добра държава. ”

**Таня Даскалова, гр. Пловдив,
ПУ „Паисий Хилендарски“, Българска филология**

“ Някак иронично е, че ми се наложи да обиколя част от света, търсейки нещо, което винаги е било пред очите ми... Искам да заживея отново. Откакто заминах за чужбина, мила Родино, единственото, което ме крепи от ден за ден е мечтата как се завръщам при теб. ”

**Теа Хапешис, гр. Русе,
Bournemouth University (UK), Комуникации и медии**

“ Какво ще се случи в България занапред? Оптимист съм, че това е история с щастлив край, но и реално осъзнавам, че са нужни хора, които да я напишат. Нуждата от действие в името на бъдещите поколения - нашите деца, ме кара да избера България. Нашите усилия днес създават света, в който те утре ще пораснат. ”

**Теодоси Димов, гр. Стара Загора,
Нов български университет, Реклама**

“ Излизам на кафе с един мой приятел, който се е върнал от Израел преди 2 дни и ми разказва от интересни, по-интересни неща. Изведнъж изражението му се променя и той ми казва най-шокиращия факт. Почти всеки човек в Палестина, който е разbral, че говори с българин, му е благодарил. В първия момент не мога да разбера защо и го питам директно. Оказва се, че всеки един човек там знае за спасяването на 48 000 евреи от депортирането им в нацистки лагери по времето на Втората световна война и до ден днешен те продължават да благодарят на българите. Каква гордост! ”

**Тодор Михов, гр. Пловдив,
СУ „Св. Климент Охридски“,
Бизнес администрация**

“ Солидарност. Една единствена дума стига, за да опиша чувствата си към България. Солидарност, от която ние всички се нуждаем, за да променим собствената ни социална действителност. Да сме заедно без да се стремим непременно към облаги, сигурна съм ще ни направи по-щастливи. Да, аз искам да се опитам чрез солидарност да разкрия богатството на обществото ни. Да преоткрием връзката помежду си, вярвам че това може да ни направи по-силни отвсякога. ”

**Томина-Стефани Павлова, гр. София,
SciencesPo Paris, Programme Collège Univ. Scpo,
1st year campus of Dijon „Central and Eastern Europe“**

“ Чувствам, че тук имам абсолютната свобода да създавам. Тук вървя всяка моя малка крачка напред към по-доброто утре. Тук срещам хора, също борещи се за своята идея. Тук намирам промяната, която търся в отношението към културата, по-доброто разбиране както на самия себе си, така и на другите, стремежът към по-добро общуване и реализация, която носи не само материално, но и духовно удоволствие. ”

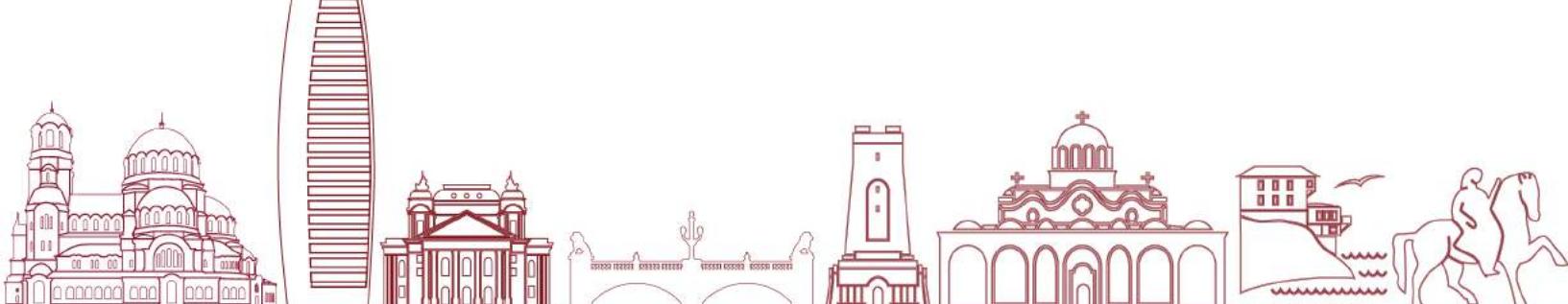

**Христиана Демирева, гр. София,
УНСС, Международни отношения**

“ Оставам в България, за да насърча другите да действат и да мерят делата си със сърцето и душата. ”

**Христо Алтынчев, гр. Варна,
СУ „Св. Климент Охридски“**

“ България е страна на предизвикателства, но и страна на възможности. Защото от задаването на въпроса „Кои са моите причини да остана в България“ има смисъл, докато има хора, които са готови да поемат отговорност пред своето бъдеще и бъдещето на идните поколения... Оставам тук, за да изградя сам своето бъдеще и да си спестя обвиняването на други, че не са го сторили вместо мен. ”

**Христо Илиев, гр. София,
СУ „Св. Климент Охридски“, Право**

“ Аз обичам България, но моята любов не е причина, а е следствие от многобройните причини да остана. Именно заради тази ми любов няма как да изоставя България, когато трябва да се борим с пороците в обществото ѝ. Хората, които я напускат, не са достатъчно силни да водят тази борба. Или просто нямат желание. Когато държавата има проблеми е редно обществото със задружни сили да ги преодолее. А не части от това общество да бяга от отговорност зад граница и да оставя сънародниците си разединени и без подкрепа. ”

**Христо Костадинов, гр. Хасково,
СУ „Св. Климент Охридски“, Информатика**

“ Не мисля, че са ти нужни толкова много причини да избереш България, достатъчна ти е и една – желание за промяна... Представяте ли си, ако всеки един българин спре да се оправдава и започне да действа, докъде можем да стигнем? Представяте ли си, ако всеки българин направи малка промяна за по-доброто бъдеще на България, колко много ще се намали броя на емигрантите? Колко още причини ще измислите, за да изберете по-лесния изход? ”

Едно малко действие е в състояние да постави основите на тази България, която искаш, но търсиши на друго място.

Едно малко действие, което трябва да започне от теб!

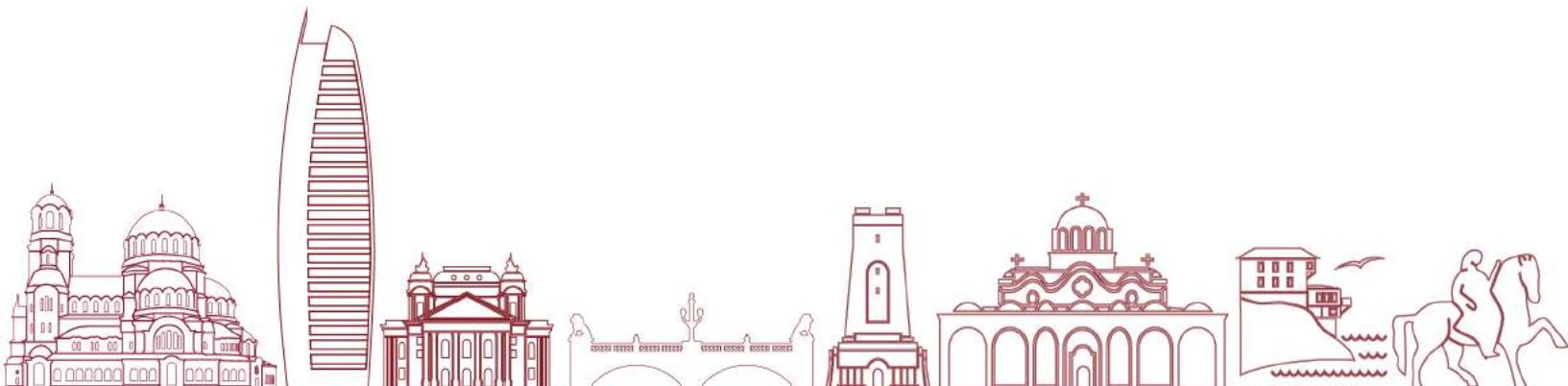

**Цвета Благова, гр. София,
Нов български университет, Реклама**

“ Ще взема всичко, което чужбина ми дава, и ще занеса у дома...
Искам да се върна, защото мога там, в Германия, но искам да го постигна тук, в родината си. ”

**Цвета Танова, гр. Ботевград,
Universität Stuttgart, Социални науки и политика**

“ Слуга да бъдеш или пък борец
на свойто бъдеще изкусен ти творец...
Или да заминеш за тежката чужбина
господар да тъпче твоята гърбина!?
Не си отричай тъй лесно свободата,
та да ходиш да им лазиш във краката,
изправи се ти юнако славен и съзнай:
Родственик си на велико племе, знай
не ще намериш другаде покой,
време е за твоя вой!

....

Изборът България сега е само твой
Вярвам, че ТИ си следващият ни герой
Решавай мъдро и помни
България - това си ти! ”

**Цветина Димитрова, гр. Ловеч,
Медицински университет София, Медицина**

“ В България се чувствам смел. Тук се осмелявам да показвам истинската си същност и да мечтая. Отново се връщам на бригадата в САЩ. Там работех много и живеех живот, който мнозина нашиенци биха нарекли утопичен. Там обаче бях никой; бях съставен елемент на големия бранд, за който работех.

Никой не се интересуваше от мен и от мечтите ми. За всички аз бях един чарк от изключително материалистичната машина. Смелостта ми да мечтая за нещо по-добро професионално беше потискана; хората над мен ме разглеждаха като един от многото ученици дошли през лятото, без да се интересуват от мен като личност, от моите умения, от моите мечти. ”

**Юлий Юлиев, гр. София,
Американски университет в България,
Политически науки и международни отношения,
Философия и общество**

“ Избрах България, защото става все по-отворена към чужденците и българите стават все по-отворени към света, а това прави държавата ни още по-интересна от преди. ”

**Юлита Христова, гр. Баня,
Висше училище по застраховане и финанси,
Бизнес икономика, предприемачество и иновации**

“ Никъде небето не е толкова синьо. Никъде птиците не пеят така. Никъде морето не се вълнува така, както в България. Обичам своята родина, обичам всяко кътче, всяка песъчинка, всяко цвете. Обичам песните, танците, обичаите. Обичам историята ѝ, но най-вече я обичам, защото е моя. ”

**Янка Петрова, гр. Елхово,
Аграрен университет, Агрономство**

Партньори на кампанията:

AGCAPITAL

БЪЛГАРД
АМЕРИКАНСКА
КРЕДИТНА БАНКА

 Glorient
INVESTMENT BULGARIA

Hewlett Packard
Enterprise

Kaufland
kaufland.bg

 банкадиск
от група

EUROMARKET

 КТМ 2000

 LIDL

METRO

Mr.Bricolage

 OMV

 PostScriptum

 SOCIETE GENERALE
ЕКСПРЕСБАНК

sopharma trading
evolution in healthcare

 TBI Bank

 Telerik Academy

ОБЕДИНЕНИ
ЗА ТЕБ
 OBB

 UniCredit Bulbank

 TECHNOPOLIS

 VM FINANCE GROUP

 БНТ

 NOVA

 NET
INFO

 ИКОНОМИКА
economy MAGAZINE

 ECONOMIC.BG

 money.bg

 КАПИТАЛ

 КАРИЕРИ.bg

 КЛУБ Z

ВЕСТНИК
БАНКЕРЪ

b2b magazine

 Мениджър
a member of CREDIT FINANCE GROUP

 AIESEC

 BULPROS

 credissimo
пари на време

 ENDEAVOR
BULGARIA

 PRESTIGE

 SIEMENS

Ingenuity for life.

 TEACHFORBULGARIA

